

MALI RIJTAR

Informativno glasilo Občine Beltinci • številka 39 • avgust 2013 • letnik XI • ISSN -1581-7156

Vrteški otroci s fotografijami dosedanjih častnih občanov

Predsednik RS Borut Pahor in župan Občine Beltinci dr. Matej Gomboš sta si pri ižakovski stojnici spajala krūj

Na prireditvi "Varno od šanka do šanka" so zaplesali tudi osnovnošolski folklorniki

Na osrednji svečanosti ob občinskem in državnem prazniku so združili moči članice in člani KUD Beltinci in KD Marko

Od februarja 2013 je vodenje KUD Beltinci prevzel dolgoletni sodelavec festivala Boštjan Rous

Na tradicionalni ekološko obarvani okrogli mizi je aktivno sodeloval tudi minister za kmetijstvo in okolje Dejan Židan

Drage občanke in spoštovani občani!

Kot bi bilo včeraj, ko smo praznovali naš občinski praznik, ki je hkrati državni praznik Priključitve Prekmurja matični domovini 17. avgusta, že nam mesec september trka na vrata. Obdobje dopustov in počitnic je za nami, pred nami pa so novi izzivi in načrti, da skupaj nadaljujemo pot razvoja naše občine. Upam, da ste si med dopusti nabrali energije in se spočili, saj je v naši občini jesen čas, ko nas jesenska opravila vabijo v naravo, da v sadovnjakih, poljih in vinogradih pobereмо letošnje pridelke. Želim vam, da bi bila letina klub izredni suši dobra, saj je zadovoljstvo vsakega, ki se celo leto trudi, ob uspešno spravljених pridelkih največje. Ravno tako se mi skupaj z občinsko upravo trudimo, da v največji možni meri v naši občini ustvarjamo pogoje za njen uspešen nadaljnji razvoj.

Novo šolsko leto trka na vrata. Pred vami drage učenke in učenci so nova pričakovanja, želje in novi cilji, veselje, tudi skrb in radovednost. Tako kot je zvonec naznanil konec preteklega šolskega leta, pa je tokrat zaključil dolge in zaslužene poletne počitnice ter vas vse skupaj povabil, da vstopite v novo šolsko leto. Verjamem, da ste počitnice preživeli v prijetni družbi, v prelepih domačih krajih, ob morju ali v gorah, za svojo hišo ali v sosednji ulici. Ste polni energije in verjetno tudi želje, da ponovno vidite svoje stare ali spoznate nove prijatelje.

Vrnili ste se v šolske klopi in vedite, da se vsako leto pomaknete za korak naprej. Na samem začetku se spoznavate s šolskim sistemom, novimi prijatelji, učiteljicami in učitelji ter okolico, v kateri boste preživeli veliko vašega časa. Kasneje boste vedno bolj samostojni in polni znanja, ki ga boste nato prenesli na zunanji svet. Svet, ki bo iz otroške igre prerasel v zrelo, odgovorno in samostojno delo. To je svet, ki ga danes že živijo vaši starši in stari starši, vi pa se nanj pripravljate skozi šolsko in domače okolje. Šola je polna znanja, katerega vam bodo pomagali pridobiti učiteljice in učitelji ter vaši starši. Res, da je učenec velikokrat lahko naporno in odvečno,

vendar brez novega znanja ne moremo napredovati. Veliko je informacij, ki vam bodo v življenju koristile in veliko informacij, ki si jih je vredno zapomniti, saj boste z njimi lahko dosegali vaše cilje. Nekateri morda že danes veste, kaj bi radi počeli v prihodnosti, spet drugi pa boste to šele spoznali. Življenje nam nudi ogromno možnosti, zato se vedno ozirajte na vse strani, da ujamete tisto, ki vam je najbolj všeč.

Kakor koli že, sledite svojim sanjam, poskušajte doseči tisto, kar ste si zadali in si nikoli ne pozabite postavljati ciljev. Ciljev, ki so po godu vam in s katerimi boste dosegli tisto, kar si vi želite. S pomočjo vaših učiteljic in učiteljev boste kaj kmalu spoznali, kdo ste, kam greste in kje bi radi bili, ko boste odrasli.

V novem šolskem letu vam želim veliko uspehov, veselja, dobrega druženja in prijateljstva. Bodite ali postanite tudi del zunajšolskih aktivnosti, ki bodo zapolnile vaš dan in vam le še dodatno prinašale znanje in razvijale različne sposobnosti. V naši občini je izbira velika, saj se z vzpodbujanjem društvenega delovanja na občini zavedamo, da je to način, da se vi naša prihodnost, še bolje razvijete v prave osebnosti. Vsi skupaj pa poskrbimo, da bo pot naše prihodnosti v šolo in ostale izven šolske aktivnosti varna ter, da pozno jeseni že vsi skupaj dobro obdelamo in zasadimo polje naših uspehov tudi za naslednja leta.

*vaš župan,
dr. Matej Gomboši*

Mali rijtar

informativno glasilo Občine Beltinci

Vsebina objavljenih člankov ne odraža stališča uredniškega odbora glasila.

uredniški odbor:

Simona CIZAR (odgovorna urednica)
Genovefa VIRAG (namestnica odg. urednice)
Snežana BRAČKO, Ivan MESARIČ, Bojan VEREŠ

zbiranje materiala:

Lilijana ŽIŽEK

jezikovni pregled:

Zlatka HORVAT

fotografije:

Arhiv KUD Beltinci (naslovnica), Arhiv Občine Beltinci,
Arhiv GŠ Beltinci, Jože Kuzma, Filip M. Ficko, Denis Cizar,
Janja Žalik, Marjan Bernjak, Tomaž Mlinarič

grafično oblikovanje in priprava za tisk:

Video studio SIGNAL, Darko Dšuban s.p.

tisk:

TILIA PRINT ROMAN KLEMENČIČ s.p.

avgust 2013

Glasilo ni naprodaj, vsako gospodinjstvo v občini ga dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na sedežu Občine Beltinci, Mladinska 2, 9231 Beltinci, 02 / 541 35 35, www.beltinci.si, obcina@beltinci.si

Spoštovane občanke in občani, cenjeni bralci,

poletje se je poslovilo in prav kmalu se nam bo tožilo po toplih sončnih dneh, ki so nas letos kar obilno ogreli. Poljedelcem so sicer prinesli tudi skrbi zaradi manjšega pridelka, vendar pa so po drugi strani razveselili naše otroke, ki so se lahko brezskrbno predajali čarom počitnic.

Poletni čas nam je ponudil številne tradicionalne prireditve, ki so bile kakovostne in dobro obiskane, za kar gre zahvala tudi vam, občankam in občanom občine Beltinci. Osrednji dogodek je bilo praznovanje našega občinskega praznika, ki sovpada z državnim praznikom Dnevom združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom. Občina je gostila predstavnike lokalnega in slovenskega političnega vrha in v sodelovanju z domačimi društvi in vaškimi skupnostmi pripravila čudovit večer druženja in združevanja. Tudi prvi jesenski mesec nam je prinesel pomemben dogodek, saj Glasbena šola Beltinci, ki deluje

pod okriljem Zavoda sv. Cirila in Metoda praznuje prvih pet let delovanja. Za uspešno delo si tako glasbeni pedagogi kot učenci zaslužijo vse pohvale in iskrene čestitke ter seveda dobre želje za prihodnost.

September je tudi čas, ko se znova odprejo vrata v hrame učenosti zato vsem našim malčkom v vrtcih, šolarjem, dijakom in študentom zaželim uspešen začetek in čim več radostnih trenutkov v novem šolskem letu. Naj bo pridobivanje novih znanj in spoznanj za vas čim bolj prijetno in čim manj stresno! Pogumno se soočite z novimi izzivi, tako v šoli kot v življenju. Vsem skupaj pa nam želim, da bi se kakovost našega življenja in naših medsebojnih odnosov v prihodnje še izboljšala in da bi nam skupnost, v kateri živimo, nudila dostojne pogoje sobivanja.

Ob koncu vam želim prijetno branje 39. številke Malega rijtara, ki v vaše domove prinaša zanimiv pregled do-

godkov v naši občini in dosežkov naših sokrajanov doma in po svetu.

Veseli pa bomo tudi vašega mnenja, kritike in pohvale, zato vas prijazno vabimo k sodelovanju pri pripravi naslednje številke Malega rijtara, ki predvidoma izide 30. oktobra, in vas prosimo, da svoje prispevke do petka, **11. oktobra 2013** posredujete v **elektronski obliki ter s podpisanimi fotografijami (besedilo pod fotografijo in navedba avtorja)** v ustreznem formatu na naslov: malirijtar@beltinci.si.

*Za uredniški odbor
vaša urednica*

Simona Cizar

**VELEPRODAJA
&
DISKONT
SADJA IN ZELENJAVE**

**SADJE | ZELENJAVA | EKSOČIČNO SADJE | ZAČIMBE
KONZERVIRAN PROGRAM | SUHO IN KANDIRANO SADJE**

SVEŽE POMURSKÉ VRTNINE D.O.O. NORŠINSKA ULICA 3 MURSKA SOBOTA
T: 02 535 24 50 E: info@pomurske-vertnine.si I: www.pomurske-vertnine.si

Kdo je ta, ki nam varuje zaloge pitne vode?

Poročilo z okrogle mize

*"Prostorsko načrtovanje kot osnova za upravljanje s pomurskimi vodami"
(20. junija 2013 v Petanjcih).*

Preskrba s kvalitetno pitno vodo je vedno bolj pereč problem in tudi v Prekmurju ter krajih, ležečih na oni strani Mure, je prišel zares že skrajni čas, da o vodi začnemo tudi na široko razmišljati. Slednje potrjuje tudi - pozdravljena - osrednja tematika prejšnje številke pričujočega glasila. V nobeno škodo pa ne bo, če v tem stilu nadaljujemo vse do izboljšanja kakovosti naše pitne vode in podtalnice.

Naj bo torej skromen prispevek k tej širini tudi poročilo s četrtkovega Vanečkovega večera, ki je potekal v objemu dreves *Vrta spomina in tovarištva*, med ducatoma in pol poslušalcev, kjer sta predavatelja poizkusila uloviti bližnje in nedavne poglede oblasti in znanosti na prostorsko načrtovanje v Pomurju, kot tudi nacionalno vizijo o upravljanju z vodami.

Dr. Lidija Globevnik s Fakultete za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani, ki je trenutno zaposlena na Evropskem centru za vode in vztrajno delujoča na analizah ter raziskavah v lokalnem okolju, predvsem v pomurski regiji, je razglabljala o neprecenljivi vrednosti rek in problemih, ki nastajajo, ko je ta potencial potrebno ovrednotiti. Še posebej, ko se o tem razpravlja na državni ravni, se seveda najprej pričakuje elektrika, energija in vir. A vodna moč, ki jo izkoriščamo za pridobivanje energije, vendarle ni edina taka vrednost oziroma lastnost reke, ravno nasprotno, takih lahko naštejemo vsaj še 20 ali 30, odvisno s katerega zornega kota gledamo. Vrednost rečnih ekosistemov in rek so začeli raziskovati že daleč v preteklosti. Opravili so mnogo študij in prišli do ugotovitev, da smo v zadnjih 200 letih zelo osiromašili svoje vodne potencialne in tudi reka Mura je klasičen primer preteklega upravljanja. **Med kopnimi ekosistemi so po ocenjenih relativnih letnih vrednostih storitve okolja na hektar zemljišč najvišje ocenjena na vlažnih zemljiščih, ki so skupaj z izviri rek in zaraščenimi obalnimi morji med najbolj ekosistemsko produktivnimi**

Reka Mura in njen močvirni log sta življenjskega pomena za Pomurce

na svetu. Pri uravnavanju in oskrbi z vodo ter čistilno funkcijo obalnih voda je letna ekosistemska vrednost hektarja poplavnih območij za dvajsetkratnik višja od ekosistemske vrednosti gozdnih zemljišč.

Zato je prav, da poleg energijskega potenciala omenimo tudi nekaj drugih pomembnih storitev rečnega ekosistema, ki pa bolj ali manj propadajo s človeškim poseganjem.

Reke so tiste, ki po zemeljski obli prenašajo mineralno-rudninske snovi, skrbijo za kroženje hranil ter pomembnih elementov (npr. fosforja, kalija, dušika), ki so nujni za uspešno vegetacijo.

Obdelava odpadkov odpadnih voda – proces razstrupljanja najbolj deluje v vlažnih zemljiščih, kjer je številčnost mikroorganizmov, ki predelujejo snovi, neprimerno višja, kar vpliva tudi na zelo pomembno samoočiščevalno funkcijo mokrišč. Najmodernejši zasnovani predelovalni obrati posnemajo ravno funkcije in procese, ki se dogajajo v mokriščih, kot uspešno metodo pri predelavi odpadkov. Mokrišča so tudi zelo **pomembna področja zalog sladke vode** in tako nacionalnega pomena pri preskrbi s tem virom (Pomurski vodovod bo črpal vodo iz zalog, ki jih -pred nami- varuje Mura s svojim poplavnim gozdom op. I.M.). Mokrišča in zamočvirjena področja okoli rek tudi uravnavajo razmerje med plini ogljikovega dioksida, kisika in ozona, prav tako so to (bili) tudi naravni rezervoarji ob suši ali ob prekomernih padavinah. Zaradi biotske raznovrstnosti takšna območja skrbijo tudi za genski material, na njih namreč živijo 'zdrave' popu-

lacije različnih vrst.

Ob vsem naštetem pomeni, da je večkrat favorizirani energijski potencial (v tem primeru bi HE na Muri prispevala le 0,4 % proizvodnje energije na nacionalni ravni - podatek g. Kastelica, z že upoštevanim deležem TEŠ-6) daleč premalo, če upoštevamo še vse druge prednosti. Pri upravljanju z vodami imamo žal "tradicionalno" interes omejen le na določen segment oziroma cilj, bodisi namakanje, oskrbo, varstvo pred poplavami ali vodno moč. Tako za vodne sisteme nimamo izdelanega oziroma ne prakticiramo ekosistemskega principa gospodarjenja, kot imamo to razvito v gozdarstvu. Predavateljica tako meni, da bi se veliko spremenilo že s samo spremembo gospodarjenja in tradicionalnim odnosom.

Predavatelj g. Kastelic, zaposlen na Ministrstvu za kmetijstvo in okolje, je nanizal splošen opis vloge in odgovornosti ter pristojnosti ministrstva pri snovanju prostorskih načrtov v lokalnih skupnostih ter je med drugim čestital Pomurcem, da so se njihovi župani končno zmenili o skupni viziji poteka izgradnje vodovoda.

Poleg naštevanja uredb in odločb ter nacionalnih programov, ki jih je na področju voda izdelalo MKO, je g. Kastelic posebej izpostavil, da **je popolna odsotnost kateregakoli človeškega posega z vidika prostorske ureditve boljša od slabe, nedokončane ali nevdrževane infrastrukture**, kar je lahko potrdil apaški župan iz prve roke oz. iz lastnih izkušenj. Po neuspešni in nedokončani melioraciji na Apaškem polju je voda 'odšla' iz kmetijskih pov-

ršin, podtalnica se je ponekod pomaknila za več metrov v globino, prst je tako ob manjši vlagi in pomanjkanju rudninskih ter mineralnih snovi postajala vse bolj siromašna in pridelovanje hrane se je tako posledično podražilo in začelo terjati še višji okoljski davek (povišanje vsebnosti nitratov v prsti).

Predavatelj z ministrstva je nekaj besed namenil tudi v zadnjem času naraščajočemu kopanju v t.i. gramoznicah, predvsem v SV delu države. Te so vedno bolj obiskane s strani kopalcev, vendar nobena gramoznica uradno ni priznana kot naravno in tako tudi varno in zdravo kopališče. Take so v celi Sloveniji le štiri, če ne upoštevamo 14 obmorskih kopališč. Za ohranitev oziroma izboljšanje kvalitete vode v gramoznicah, ki so v Pomurju in v okolici Mure še posebej številne in so popularne destinacije za preživljanje oddiha, je rešitev, da se jih (obale gramoznic) zaščiti s statusom priobalnega zemljišča, ki je po zakonu javno dostopen in mora izpolnjevati višje higienske standarde. Tako postane obala gramoznice zaradi človeškega faktorja podrejena drugačnim direktivam. Naravna kopališča po zakonodaji dobijo upravitelja, se ogradijo ter imajo redne meritve kvalitete vode. »Zbiranje pobud poteka tudi za druga kopalna območja. Občine so z ministrstva lani

pozvali, naj jih predlagajo. Za določitev kopalnega območja mora biti izveden postopek, med drugim nekajletne meritve kakovosti vode. Za opredelitev naravnega kopalnega območja je le še pogoj, da se je na njem vsaj trikrat na leto kopalo 300 ljudi na dan.“

V epilogu bi rad pridal še moje skromno in nepomembno osebno mnenje oziroma videnje, razmišljanje glede regulacije in izgradnje hidroelektrarne Hrastje-Mota na Muri, ki je nekako kognitivno (spoznavno), habitualno zastavljeno oziroma obarvano. Mnogi (v argumente k ohranitvi *status-quo* pri posegih v urejanje stanja reke) poudarjajo, da je ravno 'nezajezena' pokrajina okoli reke Mure navdih mnogim umetnikom in 'kulturnikom', še zlasti pesnikom, pisateljem in slikarjem. Mura v zavetju rahlo dvigajoče se ravnine proti S in SV je postala regionalni, če ne slovenski Parnas ali Mont Martre ali pa vsaj to, kar je Soča na drugem koncu naše 'lepe', na kateri se je napajal poet Gregorčič.

In kdo bi si mislil, da je med svojim življenjem na Ptuj Anton Ingolič našel podobno inspiracijo, svojo muzo v reki Dravi, ki jo je ob večerih opazoval s 'prvega mosta' (približno na mestu današnjega *Pešmosta*) in napisal

povest o tam že takrat izumirajočem brodarstvu, ki sta ga začela pokopavati konkurenčnejša železnica in cesta, dokončno pa so brodarje 'dotokli' reformirani vojaški zakoni v prvem letu Kraljevine Jugoslavije. Dravska muza pa je morala izginiti enkrat kasneje v socialistični ureditvi v šestdesetih letih prejšnjega stoletja, a se je sedaj ponovno reinkarnirala v inspiraciji fotografov v slikanju flore in favne Ptujskega jezera, oziroma v družabni športno-rekreativni center mesta, kjer pa še najbolj slavijo 'Dioniza', če že toliko 'Grčimo'. Vsekakor pa danes o Dravi ne bo nihče pisal drugega kot komentarje o njeni umazanosti oziroma čistosti, o problemih s kožo po kontaktu z njo, o nenavadnih ribah, o rdečem dnu ali plavajočih (celih) svinjah, ki so se zatakile v bližini Forminskega kanala ali je enostavno dojemal kot veliko, mulja polno brozgo pod mestom, s slabo urejeno čistilno infrastrukturo, nič boljše kot je bila deset, dvajset let nazaj v času, ko so tam ljudje radi prali svoje štirikolesne konjičke. Tista pr(a)va muza je z jezerom odšla za vedno.

Iztok Majcen
iz Društva Jarica

Suša v kmetijstvu Pomurja

Kmetijska suša povzroča precejšnjo gospodarsko škodo in tudi posredno vpliva na porabo in kakovost vode. Najnovejše raziskave kmetijskih suš v Sloveniji kažejo, da se vzorec suš in njihovega trajanja spreminja. V zadnjih dvajsetih letih so bila zabeležena celo ekstremno suha in zelo suha vegetacijska obdobja. Še posebno je očiten porast ekstremnih suš v zadnjih desetih letih.¹

1 http://meteo.arso.gov.si/uploads/probase/www/agromet/product/document/sl/IZZIVI_Slovenije_na_podrocu_sus_in_degradacije_tal.pdf

Suša je bila prisotna tudi v letu 2011 in letos (2013).

Letos so najbolj prizadeti posevki oljnih buč, krompirja in sončnic. Pri krompirju je suša nastopila v fazi intenzivne rasti gomoljev, ko je potreba po vodi velika. Količina in kakovost pridelka bo zato precej manjša. Pri oljnih bučah je vidna bistveno slabša oploditev. Posevki pšenice, predvsem pozne sorte, so prisilno dozoreli in pridelki so zato tudi za tretjino nižji. Vremenske razmere pa se odražajo tudi na slabši kakovosti glede vsebnosti beljakovin.² Suša je najbolj prizadela t.i. trikotnik Murska Sobota – Odranci – Turnišče ter določene dele Goriškega in Prlekije. Na murskosoboškem oddelku KGZ Slovenije ocenjujejo, da je suša najbolj prizad-

2 http://www.pomurec.com/vsebi-na/10863/Susa_v_kmetijstvu_veliko_skode_povzrocila_tudi_v_Pomurju

ela koruzo, buče, plodovke in predvsem vrtnine. Na območju Turnišča in Lipovec je uničenih najmanj 70 odstotkov pridelkov in pomagati jim ne morejo več nobene padavine.³

Ocenjevanje stopnje kmetijske suše poteka na osnovi primerjave z dolgotrajnimi povprečnimi (»normalnimi«) razmerami oziroma bilancami med padavinami in evapotranspiracijo (evaporacija + transpiracija) v določeni regiji.⁴ Poleg tega k sušenju površinskega sloja tal zaradi pomanjkanja padavin prispeva tudi intenzivno izhlapevanje. Tako je bilo v Murski Soboti vse letošnje poletje že 35 dni z izhlapevanjem >5mm/dan. Vodna bilanca kmetijskih tal je bila ob

3 <http://sobotainfo.com/novice/ogled/19886/susa-ponekod-unicila-ze-70-odstotkov-pridelka-namakanje-se-ne-splaca?s=nl>

4 http://www.arso.gov.si/vreme/poro%C4%8Dila%20in%20publikacije/susa_letak.pdf

koncu druge julijske dekade najslabša v SV Sloveniji, kjer je vegetacijski vodni primanjkljaj že presegel 240 mm. Ta negativna vodna bilanca vztraja v Prekmurju že od začetka poletja.⁵

Kako naprej?

Klimatske spremembe so vedno krojile življenje in pridelavo kultur v našem območju, vendar nikoli niso bila nihanja tako velika ali trajala tako dolgo.

Pomanjkanje padavin ali njihova nepravilna časovna razporeditev že povečuje tveganje kmetijske pridelave v Sloveniji. Na osnovi raziskav podnebne variabilnosti in najnovejših scenarijev pričakovanih podnebnih sprememb za Slovenijo lahko ugotovimo, da bodo najranljivejša območja, ki se že danes srečujejo s problemi pomanjkanja vode oziroma sušnimi razmerami, postala še bolj ranljiva. Pri obvladovanju tveganj v kmetijstvu je zato poleg prizadevanj

o omejitvi naraščanja koncentracij toplogrednih plinov nujna tudi izdelava ranljivostnih in prilagoditvenih analiz, ki bodo osnova za odločitve, kako ravnati v kmetijstvu v obstoječem ali spremenjenem podnebnem sistemu.⁴

**Vlado Časar, mag.
strokovni sodelavec DPAE**

5 <http://meteo.arso.gov.si/uploads/probase/www/agromet/product/document/sl/agrobilten21072013.pdf>

Izdelek je nastal s pomočjo ZRSZ in naročnika javnih del

Za večjo varnost v prometu poskrbeli tudi v Lipi

Predsednik SPV Milan Gjorek, predsednik KS Lipa Jože Ferčak in župan dr. Milan Gomboši ob svečani predaji namenu novega opozorilnega merilca hitrosti

V soboto, 6. julija 2013, smo v KS Lipa predali uradnemu namenu novi opozorilni merilec hitrosti, katerega je v celoti financirala Občina Beltinci – Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

V lepem sobotnem popoldnevu smo se zbrali ob glavni republiški cesti v smeri Gomilice-Lipa. Uvod in zaključek slovesnosti je popestril učenec Glasbene šole Beltinci, David Szabo, ki je na harmoniko zaičgral dve skladbi. Nekaj pesmi so zapeli tudi člani Kulturnega društva Lipa.

V Občini Beltinci namenjamo veliko pozornost umirjanju prometa na naših cestah in se trudimo za večjo varnost naših občank in občanov. Besede spodbude je prisotnim namenil župan dr. Matej Gomboši. Prisotne goste je pozdravil tudi predsednik KS Lipa Jožef Ferčak, ki je ob tej priložnosti Občini Beltinci in Svetu za preventivo in vzgojo v cestnem prometu predal zahvalne listine. Predsednik SPV-ja, gospod Milan Gjorek, je občinstvu prav tako namenil nekaj besed.

Med kulturnim programom se je zgodila slovesnost - uradna predaja novega opozorilnega merilca hitrosti.

»Odkrili« so ga župan dr. Matej Gomboši, predsednik SPV-ja, gospod Milan Gjorek, ter predsednik KS Lipa, Jože Ferčak.

Dovolite mi, da se v imenu Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu zahvalim Krajevni skupnosti Lipa za tako lep sprejem v njihovi vasi, Občini Beltinci, Glasbeni šoli Beltinci in KD Lipa za popestritev programa.

Opozorilni merilec hitrosti na vpadnici v Lipo bo gotovo pripomogel, da bodo tako vaščani, kot tudi ostali občani, predvsem otroci in starejši, bolj varni in mirnejši.

Kot smo zapisali tudi na vabilu
»PROMETNA VARNOST MORA BITI
SKRB IN PRIORITETA VSEH NAS!«

**Lilijana Žižek
Občina Beltinci**

Poletje je vroče !!!

Poskrbite za svoje ljubljence !

Naj imajo vedno zagotovljeno senco !
NE PUŠČAJTE jih na vročem soncu !

Sveža voda je zelo pomembna !
Vsaj **2-krat dnevno** nalijte živalim
svežo hladno pitno **VODO** !

Ko pripeka vroče poletno sonce, se zrak v notranjosti avtomobila zelo segreje; vse tja do 70° Celzija. Zato nobene živali **NIKOLI ne PUŠČAJTE** v vročem avtomobilu !

OD SPOMLADI DO JESENI ŠE POSEBEJ PAZIMO NA KLOPE, SVOJE LJUBLJENČKE ZATO USTREZNO ZAŠČITIMO IN JIH PO VSAKEM SPREHODU TEMELJITO PREGLEDAMO.

OVRATNICO PROTI ZAJEDALCEM IMAM, VESEL JO NOSIM DAN NA DAN !

Tudi v poletnem času morajo živali ostati aktivne, vendar pri tem ne smemo pretiravati. Sprehode in druge dejavnosti izvajajte vedno **ZJUTRAJ in ZVEČER**, ko ni prevroče !!!

Tudi živini na pašnikih je treba zagotoviti zadostno količino vode, hleve pa je zaradi zelo vročega zraka in visoke koncentracije plinov, potrebno intenzivno prezračevati.

Društvo za zaščito živali Pomurja vljudno naproša vse lastnike živali v Pomurju, da naj poskrbijo za svoje živali po svojih najboljših močeh, in to ne le v vročih poletnih dneh, temveč vse dni v letu. Hkrati Vas obveščamo, da bomo člani društva, skladno z **Zakonom o zaščiti živali**, opravljali ogleds pri lastnikih živali in kontrolo živali na terenu, z namenom ugotoviti, v kakšnih pogojih bivajo vse vrste domačih živali v celotni pokrajini ob Muri. Vljudno Vas naprošamo, da naš morebiten obisk pri Vas, sprejmete s strpnostjo in razumevanjem. Kajti ne pozabimo: **SMO BESEDA TISTI, KI JE NIMAJO.**

Društvo za zaščito živali Pomurja
www.dzzpomurja.si
tel. 070 879 212 in 040 736 313

Poletni fotografski natečaj DPM BELTINCI

začetek | 2. julij
konec | 2. september

Šolarji, dijaki, študenti, zaposleni, upokojenci - skratka ljubitelji fotografije, ki svojih fotografij še niste javno objavili, lepo vabljeni k sodelovanju na poletnem fotografskem natečaju. Pokažite svojo kreativnost in nam pošljite svoje fotografije poletnega navdiha.

V tokratnem razpisu bomo zbirali fotografije do 02. 09. 2013.

Sodelujejo lahko samo fotografije, ki so posnete med 2. julijem in 2. septembrom v letošnjem letu.

Tematika letošnjega razpisa je: »*Poletje v objektivu*«

Fotografije skupaj s podatki pošljite na e-naslov dpmbeltinci.natecaj@gmail.com s prispisom v zadevi *Za foto natečaj*.

Vsak udeleženec lahko sodeluje z največ tremi (3) fotografijami. Ko bodo fotografije objavljene, jih ne bo mogoče zamenjati z drugimi. Možna je tudi prijava ene fotografije.

Poleg poslanih fotografij pošljite dopis z naslednjimi podatki:

- + ime in priimek avtorja fotografije
- + morebiten komentar, zgodbo in podatke o fotografiji
- + datum nastanka fotografije

Poslane avtorske fotografije naj bodo v JPG formatu. Obdelava fotografij s programsko opremo za delo s fotografijami je dovoljena v mejah, ko se s posegi ne vpliva na vsebino fotografije. Dovoljene so smiselne korekcije barv, korekcija nivojev, korekcija svetlosti, korekcija kontrasta in manjša retuširanja.

Organizator natečaja ima pravico, da po lastni presoji izloči fotografijo, za katero meni, da je bila računalniško obdelana na kakšen drug način. Avtorji fotografij bodo o izboru obveščeni najkasneje do 10. septembra.

Najboljšo fotografijo bomo nagradili z denarno nagrado.

Društvo prijateljev mladine si pridružuje pravico, da izbrane fotografije objavi tudi na spletni strani DPM Beltinci. S pošiljanjem fotografij zagotavljate avtorstvo fotografij.

DPM Beltinci
Kaja Cigan

Vodja projekta
Niko Matko

Petindvajseta seja občinskega sveta Občine Beltinci

V četrtek, 13. junija 2013, je bila izvedena 25. redna seja Občinskega sveta Občine Beltinci, ki je zajemala v dnevnem redu skupaj 15 točk.

Pod prvo točko dnevnega reda so bili potrjeni zapisnik 24. redne seje, 3. izredne in 6. dopisne seje Občinskega sveta. Ob pregledu sklepov navedenih prejšnjih sej je bilo ugotovljeno, da so bili vsi sklepi realizirani.

Pod točko 2, 3, 4 in 5 so podali svoja poročila za leto 2012 in poslovne načrte za leto 2013 direktorji javnih podjetij in zavodov: javno podjetje Center za ravnanje z odpadki Puconci d.o.o., Saubermacher & Komunala Murska Sobota, Zdravstveni dom Murska Sobota ter Pokrajinska in študijska knjižnica Murska Sobota.

Pod točko AD 6 je Občinski svet podal soglasje k predlogu oblikovanja oddelkov, k potrebnemu številu kadra ter k sistemizaciji delovnih mest zaposlenih

v Vrtcu Beltinci za šolsko leto 2013-2014.

Pod točko AD 7 je Občinski svet odobril sofinanciranje nadstandardnih programov osnovnošolske dejavnosti Osnovne šole Beltinci v podružnični šoli Dokležovje v šolskem letu 2013-2014.

Občinski svet je pod točko AD 8 odobril nadstandardne programe osnovnošolskih djeanvosti OŠ Beltinci v šolskem letu 2013/2014 in zagotovil sredstva za njihovo izvedbo.

Pod točko AD 9 je bila imenovana Komisija za priznanja in nagrade Občinskega sveta Občine Beltinci.

Župan dr. Matej Gomboši je pod točko AD 10 podal poročilo in obvestila o dogajanjih v občini od zadnje seje občinskega sveta.

Svetniki in svetnica so pod točko AD 11 podajali svoje pobude in vprašanja.

Občinski svet ni sprejel pod točko AD 12 predlaganega Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih ureditvenih pogojev za območje Občine Beltinci.

Pod točko AD 13 je Občinski svet potrdil sveibno Odloka o dopolnitvi odloka o organizaciji in delovnem področju občinske uprave Občine Beltinci.

Pod točko AD 14 je Občinski svet sprejel vsebino Pravilnika o dopolnitvah Pravilnika o dodeljevanju državnih pomoči na območju ohranjanja in razvoja kmetijstva in podeželja v Občini Beltinci.

Pod zadnjo, AD 15 točko, pa je bil sprejeti Program ukrepov za dodeljevanje finančnih spodbud za razvoj podjetništva v Občini Beltinci za leto 2013.

Tajništvo občinske uprave

Sprejem odličnih učencev – devetošolcev Občine Beltinci

*Kdor samo znanje
učencem podaja,
ta je rokodelec,
a kdor tudi značaj vzgaja,
ta je umetnik.*

Fr. W. Foester

V prostorih beltinskega gradu je župan Občine Beltinci, dr. Matej Gomboši v petek, 28. junija 2013, slovesno sprejel 27 najuspešnejših učencev in učenk OŠ Beltinci, POŠ Dokležovje in Glasbene šole Beltinci. V programu je sodelovala mlada umetnica/glasbenica Glasbene šole Beltinci, Brina Podgajski Kampuš, pod mentorskim vodstvom Sanje Mi-

hič, ki je zaigrala na violino dve čudoviti skladbi, in tako dodala kamenček k sproščenemu in radostnemu vzdušju v dvorani. Župan dr. Matej Gomboši je mladim namenil besede spodbude, jim za uspehe čestital in jim zaželel modrega ravnanja ter moči za premagovanje vseh ovir, ki jim bodo stopile na pota njihovega življenja.

Največje uspehe v času osnovnošolskega izobraževanja so dosegli in se izkazali:

DOSEŽKI UČENCEV 9. A RAZREDA OŠ BELTINCI

1. LARA MAUČEC, Gančani 74, 9231 Beltinci

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja, bronasto Štefanovo priznanje v 8. in 9. razredu, uspešno je opravila izpit iz FIT 1 in FIT 2, postala je zlata bralka, dosegla bronasto priznan-

je iz tekmovanja Vesele šole in logike v 8. razredu, zlato priznanje iz nemške bralne značke, posebno priznanje Bookworms, prvo mesto v državnem merilu – naravoslovni poskusi z imenom »Poskusnica«, prvo mesto na natečaju »Plastenke, moje prijateljice«.

2. SARA POZDEREC, Melinci 50, 9231 Beltinci

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja, osvojila bronasto priznanje iz Vesele šole v 8. in 9. razredu, bronasto priznanje iz španske bralne značke v 8. razredu, zlato priznanje iz nemške bralne značke, bronasto priznanje v 8. razredu iz astronomije, dosegla priznanje English test competition, bronasto priznanje iz geografije v 8. in 9. razredu, sodelovanje pri projektu Comenius. Bila je zelo aktivna na likovnem področju.

Odličnjaki in predstavniki šol na slovesnem sprejemu pri županu

**3. INES ZADRAVEC,
Lipa 88, 9231 Beltinci**

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja, osvojila je bronasto priznanje iz astronomije v 8. razredu, bronasto Cankarjevo priznanje v 8. razredu ter bronasto in srebrno priznanje v 9. razredu, bronasto in srebrno priznanje iz Vesele šole v 8. razredu ter bronasto v 9. razredu, dosegla bronasto priznanje iz angleščine v 9. razredu, bronasto in srebrno priznanje iz zgodovine v 8. in 9. razredu, opravila izpit FIT 1 in FIT 2, dobila posebno priznanje Bookworms in postala zlata bralka. Pohvaljena je bila za delo v pevskem zboru.

**4. ANJA ZADRAVEC,
Lipa 82, 9231 Beltinci**

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja. Prejela je bronasto Štefanovo priznanje v 8. razredu, osvojila priznanje iz angleške bralne značke v 8. razredu ter opravila izpit FIT 1, dosegla priznanje English test competition, v 9. razredu je dosegla bronasto priznanje iz tekmovanja o sladkorni bolezni, bronasto priznanje iz zgodovine in kemije v 9. razredu, bronasto in srebrno priznanje iz znanja angleščine v 9. razredu, prav tako bronasto in srebrno priznanje iz nemščine v 9. razredu. Bila je zelo aktivna na likovnem področju. Postala je zlata bralka in prejela priznanje Bookworms, osvojila je zlato priznanje iz nemške bralne značke.

**5. TIJA SENJUR,
Gregorčičeva 17/c, 9231 Beltinci**

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih

šolanja. Osvojila je 3. mesto v državi na literarnem natečaju »Dan očarljivih rastlin« v 8. razredu, osvojila bronasto priznanje iz geografije in Vesele šole, prejela bronasto priznanje iz španske bralne značke, dobila priznanje Bookworms in sodelovala v projektu Comenius. Bila je zelo aktivna na likovnem področju in se izkazala pri delu na literarnem področju.

**6. KATJA GOMBOŠI,
Žitna 2/c, 9231 Beltinci**

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja. V 8. razredu je dosegla bronasto priznanje iz geografije, fizike in astronomije, bronasto in srebrno priznanje iz Vesele šole v 8. razredu, dosegla priznanje English test competition, opravila je izpit iz FIT 2. V 9. razredu je osvojila bronasto priznanje iz astronomije in Vesele šole, osvojila zlato priznanje iz nemške bralne značke in priznanje Bookworms. Prvo mesto v državnem merilu – naravoslovni poskusi »Poskusnica«, prvo mesto na natečaju »Plastenke, moje prijateljice«, zelo aktivno je sodelovala pri projektu Comenius. Pohvaljena je bila za delo pri pevskem zboru. Aktivno je sodelovala na kulturnem področju in se izkazala na likovnem področju.

**7. NASTJA ERJAVEC,
Panonska 43, 9231 Beltinci**

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja. Osvojila je bronasto in srebrno priznanje iz Vesele šole v 8. in 9. razredu, bronasto priznanje iz astronomije v 8. razredu, zelo aktivno je sodelovala pri projektu Comenius, v 9.

razredu je osvojila bronasto priznanje iz zgodovine in Cankarjevo priznanje, prvo mesto v državnem merilu – naravoslovni poskusi »Poskusnica«, prvo mesto na natečaju »Plastenke, moje prijateljice«, postala je zlata bralka in dobila priznanje Bookworms ter osvojila zlato priznanje iz nemške bralne značke.

**8. URŠKA PRELOG,
Mladinska ul. 1, 931 Beltinci**

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja. V 8. razredu je osvojila bronasto in srebrno priznanje iz znanja matematike, fizike in Vesele šole ter bronasti priznanji iz geografije in astronomije, opravila je izpita FIT 1 IN FIT 2. V 9. razredu je osvojila bronasto priznanje iz slovenščine, bronasto priznanje iz astronomije, geografije, kemije, bronasto in srebrno priznanje iz fizike, dosegla je bronasto, srebrno in zlato priznanje iz zgodovine in Vesele šole. Bila je pohvaljena za izjemne dosežke pri matematiki, osvojila je zlato bralno značko iz nemščine in priznanje Bookworms, prvo mesto na natečaju »Plastenke, moje prijateljice« in prvo mesto v državnem merilu – naravoslovni poskusi »Poskusnica«. Aktivno je sodelovala na kulturnem področju in zelo aktivno pri projektu Comenius ter postala zlata bralka.

**9. EMA ŽIŽEK,
Ravenska 27, 9231 Beltinci**

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja. Osvojila je bronasto in srebrno priznanje iz Vesele šole, opravila izpit iz FIT 1, bronasto priznanje iz geografi-

je v 8. razredu, v 9. razredu je dosegla bronasto priznanje iz biologije in Vesele šole, bronasto in srebrno priznanje iz geografije v 9. razredu, osvojila priznanje Bookworms, zelo aktivno je sodelovala pri projektu Comenius in na kulturnem področju. Bila je pohvaljena za delo pri pevskem zboru, osvojila je prvo mesto na natečaju »Plastenke, moje prijateljice« in prvo mesto v državnem merilu – naravoslovni poskusi »Poskusnica«. Še posebej se je odlikovala pri ohranjanju izročila in vrednot naših prednikov ob zavedanju, da rastemo iz korenin, ki zaznamujejo naša življenja in to tudi zavzeto prenašala na mlajše folklornike.

**10. MATEJ SLANA,
Melinci 182, 9231 Beltinci**

Zelo uspešen na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja, dosegel je zlato priznanje iz angleške bralne značke v 8. razredu ter bronasto priznanje iz zgodovine, v 9. razredu je dosegel bronasto in srebrna priznanja iz znanja zgodovine, angleščine in nemščine.

**11. MAJA GRAJ, Panonska 90, 9231
Beltinci**

Dosegala je izjemne dosežke na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja, v 8. razredu je dosegla bronasto in srebrno priznanje iz Vesele šole, opravila izpit iz FIT 1, dosegla priznanje English test competition, v 8. in 9. razredu je dosegla bronasto priznanje iz geografije, bronasto priznanje iz Vesele šole v 9. razredu, dobila priznanje Bookworms in zlato priznanje iz nemške bralne značke, bila pohvaljena za delo pri pevskem zboru, sodelovala pri natečaju »Plastenke, moje prijateljice« dosegla prvo mesto, prav tako prvo mesto v državnem merilu – naravoslovni poskusi »Poskusnica«. Zelo aktivno je sodelovala v projektu Comenius. Zelo aktivna je bila tudi na likovnem področju.

**12. PATRICIJA TKALEC,
Lipa 136, 9231 Beltinci**

Zelo uspešna na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja, opravila izpita FIT 1 in FIT 2, postala zlata bralka ter osvojila bronasto priznanje iz Vesele šole v 8. razredu.

**DOSEŽKI UČENCEV 9. B RAZREDA
OŠ BELTINCI**

**13. KATJA VÖRÖŠ,
Mladinska 7, 9231 Beltinci**

Dosegala je izjemne dosežke na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja, v 8. razredu je dosegla bronasto priznanja iz logike, matematike, fizike, astronomije, geografije, iz znanja o sladkorni bolezni, dosegla je tudi srebrno Cankarjevo priznanje. V 9. razredu je dosegla srebrna priznanja iz matematike, geografije, iz znanja o sladkorni bolezni ter znanja kemije ter bronasta iz fizike in astronomije. Dosegla je zlato priznanje iz Vesele šole v 8. in 9. razredu. V 8. in 9. razredu je sodelovala na Šolskem plesnem festivalu v standardnih in latinsko-ameriških plesih ter posamezno, kjer je osvajala zlata priznanja. Sodelovala je tudi na tekmovanjih na športnem področju, projektu Evropska vas in naravoslovni poskusi z imenom »Poskusnica«. Opravila je izpita FIT 1 in FIT 2. Postala je zlata bralka. Dosegla je priznanje ENGLISH COMPATTION.

**14. MEGI ROSIČ,
Gančani 121, 9231 Beltinci**

Dosegala je izjemne dosežke na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja, v 8. razredu je dosegla bronasto priznanje iz astronomije ter srebrno priznanje iz Vesele šole, v 9. razredu pa bronasto priznanje iz geografije in iz znanja o sladkorni bolezni ter srebrno iz Vesele šole. V 8. in 9. razredu je sodelovala na šolskem plesnem festivalu v standardnih in latinsko-ameriških plesih ter posamezno in osvajala zlata priznanja. Opravila je izpita FIT 1 in FIT 2. Postala je zlata bralka. Dosegla je priznanje ENGLISH COMPATTION.

**15. LUKA TINEV,
Lipovci 100/b, 9231 Beltinci**

Dosegal je izjemne dosežke na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja, v 8. razredu je dosegel srebrno priznanje iz matematike. Dobil je diamantnega kenguruja za osvojena priznanja na tekmovanju Mednarodni matematični kenguru v vseh letih osnovnošolskega izobraževanja.

**16. JAN FORJAN,
Melinci 74, 9231 Beltinci**

Dosegal je izjemne dosežke na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja. Osvojil je bronasto priznanje iz znanja o sladkorni bolezni v 9. razredu. Opravil je izpita FIT 1 in FIT 2. Bil je aktiven na likovnem področju. Osvojil je bronasto priznanje iz astronomije v 9. razredu.

**17. GORAN PJEVIČ,
Lipovci 212, 9231 Beltinci**

Dosegal je izjemne dosežke na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja. V 8. razredu je dosegel srebrno priznanje iz fizike in matematike, v 9. razredu pa srebrni priznanji iz matematike, astronomije ter zlato priznanje iz fizike. Osvojil je bronasto priznanje iz znanja o sladkorni bolezni v 9. razredu in bronasto priznanje iz logike v 9. razredu. Dosegel je priznanje English compattion. Prav tako je učenec osvojil diamantnega kenguruja za osvojena priznanja iz matematike v vseh letih osnovnošolskega izobraževanja.

**18. DOROTEJA KUZMA,
Gančani 83, 9231 Beltinci**

Dosegala je izjemne dosežke na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja. V 8. in 9. razredu je sodelovala na Šolskem plesnem festivalu v standardnih in latinsko-ameriških plesih ter posamezno in osvojila zlata priznanja. Osvojila je slovensko, nemško in angleško bralno značko. V 8. razredu je osvojila bronasto priznanje iz astronomije in Vesele šole, v 9. razredu pa bronasto iz astronomije, logike, kemije in znanju o sladkorni bolezni ter srebrno priznanje iz slovenščine. Opravila je izpita FIT 1 in FIT 2. Postala je zlata bralka. Osvojila je bronasto priznanje iz logike v 9. razredu. Bila je aktivna na likovnem področju.

**19. SERGEJ KOLAR,
Žitna 30, 9231 Beltinci**

Zelo uspešen je bil na učnem področju-odlični uspeh v vseh letih šolanja, aktivno je sodeloval pri ohranjanju izročila in vrednot naših prednikov ob zavedanju, da rastemo iz korenin, ki zaznamujejo naša življenja, aktiven na kulturnem področju.

20. STAŠA HORVAT,

Melinci 84/a, 9231 Beltinci

Bila je zelo uspešna na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja, zelo aktivna in prizadevna v razredni skupnosti. Osvojila je bronasto priznanje iz znanja o sladkorni bolezni v 9. razredu. Opravila je izpita FIT 1 in FIT 2. Dosegla je bronasto priznanje iz kemije v 9. razredu.

DOSEŽKI UČENCEV 9. C RAZREDA OŠ BELTINCI

21. ANA MARIJA KAVAŠ,

Lipovci 1, 9231 Beltinci

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja. Dosegla je bronasto priznanje v iz sladkorne bolezni v 8. in 9. razredu, bronasto Cankarjevo priznanje v 8. in 9. razredu ter srebrno v 9. razredu, bronasta priznanja iz kemije, fizike in geografije v 9. razredu, opravila izpit FIT 1 in FIT 2, dobila priznanje Bookworms v 8. in 9. razredu, postala zlata bralka in osvojila zlato priznanje iz nemške bralne značke, osvojila bralno značko iz slovenskega jezika v 8. razredu ter bila zelo aktivna v razredni skupnosti.

22. NINA ČONTALA,

Bratonci 138, 9231 Beltinci

Zelo uspešna na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja. Prejela je priznanje English compattion, bronasto in srebrno priznanje iz angleškega jezika v 9. razredu, bronasto Cankarjevo priznanje iz slovenskega jezika, posebno priznanje na likovnem natečaju, v 8. razredu je osvojila bralno značko iz slovenskega jezika in postala zlata bralka v 9. razredu, aktivna v razredni skupnosti.

23. EVA HOCHSTÄTTER,

**Kocljevo naselje 14,
9231 Beltinci**

Dosegala dobre rezultate na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja. Osvojila bronasto priznanje iz zgodovine in angleščine v 9. razredu. V 8. razredu je osvojila srebrno in zlato priznanje na šolskem plesnem festivalu, osvojila srebrno priznanje iz angleške bralne značke v 8. in 9. razredu in zlato priznanje iz nemške bralne

značke. Prvo mesto v državnem merilu – naravoslovni poskusi z imenom. »Poskusnica«.

24. MAJA SRAKA,

Lipovci 41/a, 9231 Beltinci

Dosegala je izjemne rezultate na učnem področju-odličen uspeh v vseh letih šolanja. Osvojila je srebrno priznanje iz fizike v 8. razredu, bronasto in srebrno priznanje iz matematike v 8. razredu. V 9. razredu pa je osvojila bronasta priznanja iz angleščine, matematike in fizike. Dosegla je zlato priznanje iz nemške bralne značke.

DOSEŽKI UČENCEV GLASBENE ŠOLE BELTINCI

25. DOMEN BAŠA,

Melinci 153, 9231 Beltinci

Domen se je na oddelek za diatonično harmoniko Glasbene šole Beltinci vpisal leta 2008. Njegov prvi mentor je Dejan Raj. Po uspešnih treh letih izobraževanja se je Domen vzporedno vpisal še na oddelek za klavirsko harmoniko, kjer ga poučuje Boštjan Baša. Izjemno nadarjenost omenjenega učenca smo opazili že ob samem začetku njegovega izobraževanja. Domen je poleg rednih nastopov v sklopu učnega procesa takoj sodeloval v orkestru in raznih komornih skupinah. Kot eden redkih učencev je že od drugega letnika naprej spremljal folklorno skupino OŠ Beltinci in je obenem stalni član Prekmurske bande Glasbene šole Beltinci. Redno se je udeleževal mednarodnih tekmovanj in konstantno osvajal nagrade in priznanja. Na letošnjem mednarodnem srečanju harmonikarjev v Beltincih je izmed vseh udeležencev s Pomurja prejel največje število točk in tako osvojil plaketo NAJOBETAVNEJŠI POMURSKI HARMONIKAR 2013. Domen je bil od prvega do zaključnega letnika glasbene šole odlično ocenjen pri glavnem predmetu, orkestru ter komorni igri in je prvi učenec šole, ki je svoje glasbeno izobraževanje po javno veljavnem programu začel in odlično zaključil na Glasbeni šoli Beltinci.

DOSEŽKI UČENCEV OŠ BAKOVCI – POŠ DOKLEŽOVJE

26. ŠPELA PERDIGAL,

**Nova ul. 39, Dokležovje,
9231 Beltinci**

Učenka je dosegla odličen uspeh v vseh letih šolanja. Na tekmovanjih iz znanj je osvojila v osmem razredu zlato priznanje na mednarodnem tekmovanju in reševanju logičnih nalog – Genius Logicus. Pri Veseli šoli je prejela srebrno priznanje. Na šolskih tekmovanjih je v času šolanja osvojila bronasta priznanja iz znanja kemije, angleščine, vesele šole, matematike, slovenščine ter iz znanja o sladkorni bolezni – o tem je sodelovala na regijskem tekmovanju. Osvojila je zlato bralno značko, srebrno bralno značko pri angleškem in nemškem jeziku. Na likovnem natečaju »Likovni svet otrok« je prejela zlato priznanje.

27. TAMARA BUJAN,

**Nova ul. 30, Dokležovje,
9231 Beltinci**

Učenka je dosegla odličen uspeh v vseh letih šolanja. Na tekmovanju iz znanj je osvojila v osmem razredu zlato Cankarjevo priznanje. Sodelovala je na regijskem tekmovanju iz znanja slovenščine. Na šolskih tekmovanjih je osvojila bronasta priznanja iz znanja slovenščine, matematike, angleščine, kemije in Vesele šole. Osvojila je srebrno bralno značko pri angleškem in nemškem jeziku.

*»Vsi iščemo isto pot, več veselja in manj
krivde.*

*Danes imam najboljšo možnost, da
uberem zase najboljšo smer.*

Zdaj in tukaj...!«

(Nastja Klevže)

Lilijana Žižek

Šestindvajseta seja občinskega sveta Občine Beltinci

V četrtek, 25. julija 2013, je bila izvedena 26. redna seja Občinskega sveta Občine Beltinci, ki je zajemala v dnevnem redu skupaj 15 točk.

Pod prvo točko dnevnega reda je bil potrjeni zapisnik 25. redne seje Občinskega sveta Občine Beltinci. Ob pregledu sklepov prejšnje seje je bilo ugotovljeno, da so bili vsi sklepi občinskega sveta realizirani.

Pod točko 2 se je Občinski svet Občine Beltinci seznanil z Letnim poročilom Centra za socialno delo Murska Sobota.

Pod točko 3 se je Občinski svet Občine Beltinci seznanil še z Letnim poročilom Policijske postaje Murska Sobota za leto 2013.

Predstavnikov Regionalno razvojne agencije Mura Murska Sobota ter Razvojne agencije Sinergija Moravske Toplice na seji občinskega sveta ni bilo, zato se ti dve točki preložita na eno od naslednjih sej občinskega sveta.

Pod točko 6 je Občinski svet sprejel odločitev o podelitvi priznanj ob občinskem prazniku Občine Beltinci 17. avgusta za leto 2013.

Pod točko AD 6 je Občinski svet podal soglasje k predlogu oblikovanja oddelkov, k potrebnemu številu kadra ter k sistemizaciji delovnih mest zaposlenih V vrtcu Beltinci za šolsko leto 2013-2014.

Župan dr. Matej Gomboši je pod točko AD 7 podal poročilo in obvestila o dogajanjih v občini od zadnje seje občinskega sveta.

Svetniki in svetnica so pod točko AD 8 podajali svoje pobude in vprašanja.

Občinski svet je sprejel pod točko AD 9 predlog Odloka o odvajanju in čiščenju komunalnih padavinskih odpadnih voda na območju Občine Beltinci za leto 2013.

Pod točko AD 10 se je Občinski svet seznanil s Poročilom o polletni realizaciji Proračuna Občine Beltinci za leto 2013

Pod točko AD 11 je bil sprejeti predlagani Sklep o zadolžitvi Občine Beltinci.

Pod točko 12 je Občinski svet sprejel dopolnitev Načrta ravnanja s stvarnim premoženjem v Občini Beltinci za leto 2013.

Sprejem Programa ukrepov za ohranjanje in razvoj kmetijstva in podeželja v Občini Beltinci za leto 2013 je bil potrjen pod točko AD 13.

Pod točko AD 14 je Občinski svet sprejel sofinanciranje avtobusnih prevozov učencev v OŠ Beltinci v šolskem letu 2013/2014.

Soglasje k ceniku storitev oskrbe s paro in toplo vodo za namene daljinskega ogrevanja pa je Občinski svet podal pod zadnjo točko dnevnega reda, AD 15.

Tajništvo občinske uprave

CVETLIČARSTVO IN POGREBNIŠTVO

Marija Ferencak s.p.

Trnje 58, 9232 Črenšovci

Telefon: **02 570 15 60 | 031 615 535 | 031 653 699**

*V trenutkih, ko postanemo nemočni
nad usodo - ob izgubi najbližjih,
Vam pomagamo in s sočutjem
uredimo vse potrebno
za dostojansveno slovo.*

Pri nas si lahko ogledate in izberete vso potrebno pogrebno opremo.

Dosegljivi smo 24 ur na dan, vse dni v tednu na zgornjih telefonskih številkah.

Nudimo Vam široko paleto okrasnih lončnic, rezanega cvetja in ostalega darilnega programa.

Z dekoracijo poskrbimo, da bo Vaša poroka nepozaben dogodek.

Pri nas dobite vse sezonske rastline za Vaš balkon, gredice in grobove, ki jih na Vašo željo tudi posadimo in dostavimo.

Ukvarjamo se z urejanjem in vzdrževanjem javnih površin in okolice.

Občino Beltinci obiskal ultramaratonec, kolesar Hilarij

Hilarij je lipov list na zemljevid Slovenije pripel tudi za občino Beltinci

V sredo, 31. julija 2013, nas je na kolesu obiskal ultramaratonec Radovan Skubic Hilarij iz Zagorja ob Savi, ki se je v tem in prejšnjem tednu odločil prekolesariti 211 slovenskih občin. To je edinstven podvig, saj je v tem kratkem času prekolesaril kar 2.200 kilometrov. V slov-

enske kraje je iz Srca Slovenije dostavil zeleno sporočilo, s katerim opozarja na pomen povezovanja in varovanja okolja. Gospod Hilarij je prepričan, da je ohranjanje naravnega okolja ključ za boljšo kakovost življenja na vseh ravneh, zato sam že skoraj več kot 30 let izvaja tako odmevne »zelen« projekto.

Radovan Skubic Hilarij je ljubiteljski ultramaratonec, ki ga ljubezen do zdravega načina življenja in narave pogosto žene tudi preko fizičnih in psihičnih meja. Njegov projekt je tako podprla tudi naša občina in tega toplega popoldneva smo se srečali z njim, ko je prikolesaril do nas. Pričakali smo ga pred občinsko stavbo, kjer smo ga pozdravili, mu ponudili pijačo in okrepčilo. Župan dr.

Matej Gomboši je pohvalil njegov trud in njegovo pripravljenost za ohranjanje naravnega okolja ter njegova prizadevanja za boljši in lepši jutri za vse nas. Simbolično je pripel enega izmed 211 lipovih listov na zemljevid Slovenije in se tako pridružil 159 občinam v tem čudovitem in edinstvenem projektu. Predali smo mu tudi darilo Občine Beltinci in mu na njegovi poti zaželeli veliko moči, optimizma in trdne volje, ki jo bo potreboval, da bo svoj projekt v okviru Razvojnega centra Srce Slovenije uspešno zaključil oz. prikolesaril do končnega cilja - v Lendavo. Na njegovi nadaljnji življenjski poti mu seveda želimo veliko ustvarjalnosti in trdnega zdravja.

Lilijana Žižek,
tajništvo OU

Občina Beltinci bo z evropskimi sredstvi prenovila prometno infrastrukturo

Svečani podpis pogodbe z izvajalcem del SGP Pomgrad d.d.

Občina Beltinci je v mesecu avgustu 2013 začela s prenovno dveh lokalnih cest, in sicer Beltinci - Melinci in ceste Ižakovci - Melinci - Gornja Bistrica in z izgradnjo hodnikov za pešce v naseljih Ižakovci in Melinci. Po izvedeni rekonstrukciji se bo na omenjenih odsekih cest bistveno povečala prometna varnost. Za oba projekta je bilo na javnem razpisu izbrano podjetje SGP Pomgrad d.d. Dela bodo zaključena predvidoma do oktobra 2013. Projekt delno financira Evropska unija iz Evropskega sklada za regionalni razvoj.

Za oba prijavljena projekta, rekonstrukciji lokalnih cest Beltinci - Melinci in Ižakovci - Melinci - Gornja Bistrica, je občini uspelo pridobiti sofinanciranje v višini slabih dveh milijonov evrov.

Ob svečanem podpisu pogodbe z izvajalcem del je župan Občine Beltinci dr. Matej Gomboši povedal: »Usmeritev občinske uprave, da aktivno pristopimo k iskanju novih virov sredstev za posodobitev prometne infrastrukture, se je izkazala kot pravilna. S prenovno cest želimo izboljšati prometno varnost in kvaliteto življenja v Občini Beltinci. Ob tem prosim občanke in občane, ki živijo ob cestah, ki bodo del prenove, za potrpežljivost, saj je želja vseh, da se izboljša naša prometna infrastruktura.«

Borut Balažic, vodja projekta na Občini Beltinci, pa je ob tem poudaril: »Skupaj z izvajalcem del se bomo potrudili, da se projekti izvedejo pravočasno in v zadovoljstvo vseh občanov.«

Operacija se izvaja v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete Razvoj regij, prednostne usmeritve Razvoj obmejnih območij s Hrvaško ter petega javnega razpisa za izbor operacij iz prednostne usmeritve »Razvoj obmejnih območij s Hrvaško«, v okviru Operativnega programa krepitve regionalnih razvojnih potencialov, za obdobje 2007-2013, razvojne prioritete »Razvoj regij«. Oba projekta bo MGRT sofinanciral v vrednosti 100 % upravičenih stroškov, kar pomeni, da bo Občina Beltinci z lastnimi sredstvi poravnala le DDV.

Dodatne informacije:
Občina Beltinci
Lilijana Žižek
Telefon: 02/5413-535
E-pošta: obcina@beltinci.si

Občina Beltinci podelila koncesijo za vzdrževanje lokalnih cest

Svečani podpis koncesijske pogodbe

Na podlagi izvedenega javnega razpisa, je občina Beltinci izbrala izvajalca za redno vzdrževanje lokalnih cest v občini Beltinci, za obdobje treh let. Kot najugodnejša izmed prispelih ponudb je bila ponudba Cestnega podjetja Murska Sobota d.d., s katerim je bila podpisala tudi koncesijska pogodba, v skladu s katero

bo Cestno podjetje Murska Sobota d.d., v naslednjih treh letih, na območju občine Beltinci izvajalo redno vzdrževanje lokalnih cest v skupni dolžini 29,80 km.

Ponujena cena najugodnejšega ponudnika za vzdrževanje lokalnih cest na območju občine Beltinci za obdobje

enega leta znaša 103.471,51 EUR vključno z DDV in med drugim vključuje pregledniško službo, sanacijo udarnih jam, popravilo poškodovane signalizacije in opreme, čiščenje polja preglednosti, košnjo na območju cestišča, redno vzdrževanje bankin, intervencijske ukrepe in zagotavljanje prevoznosti cest v zimskem času. Na podlagi izvedenih pogajanj, sta se občina Beltinci in izbrani izvajalec dogovorila, da bodo ponujene cene na enoto za obračun del rednega vzdrževanja lokalnih cest fiksne za obdobje enega leta. Po poteku enoletnega obdobja, pa se bodo cene uskladile z indeksom cen življenjskih potrebščin, v višini 50% tega indeksa.

Občinska uprava

V okviru 16. občinskega praznika Občine Beltinci priredili tamburaški večer – zadonele so tamburice

V grajski dvorani so tamburice zazvene v družbi čudovitih vokalov

V torek, 13. avgusta 2013, smo se zbrali v dvorani beltinskega gradu, kjer smo pozdravili vsem nam drage in ljube tamburaše **TAMBURAŠKE SKUPINE KUD-a BELTINCI**. Tamburice, pravimo jim tudi brač, so že nekoč davno bile tisti instrument, ki je iz svojih strun tenkočutno in nežno izvabljal najlepše melodije, pa naj so to ljudske pesmi, klasične in zabavne skladbe, pa tudi tiste čudovite dalmatinske viže. Vse oz. vsaka od njih se je dotaknila naših src in obudila spomine na nam drage trenutke in čase preteklih dni.

Tamburaška skupina praznuje letos že častitljivih 98 let svojega delovanja. Igrajo po tako imenovanem Farkaševem sistemu, ki je edini še ohranjen ravno pri nas, v Pomurju. Skupina ima za sabo že krepko čez 600 nastopov. Gostuje tako doma kot v tujini, radi zaigrajo na vseh prireditvah, kamor so povabljeni, v svoje vrste pa se trudijo vključevati tudi mlade. Njihov repertoar je zelo bogat in raznolik. S pomočjo tamburašev smo se tako v uri in pol trajajočem koncertu sprehodili od Gorenjske do Dolenske, Notranjske, popeljali so nas

tudi izven naših meja. Koncert je bil res prečudovit.

Vidi se, da člani pod taktirko umetniškega in strokovnega vodje Mikija Smeja delajo z dušo in ustvarjajo s srcem. Skozi tamburice poje tudi njihovo srce, svojemu delu so zares predani. Vsi, ki smo ta večer bili na koncertu, smo neizmerno uživali in tudi zapeli smo skupaj z njimi.

Na tokratnem nastopu se jim je pridružil še moški kvartet, ki nas je še posebej raznežil, tako da smo grajske prostore zapuščali obogateni in sproščeni. Drugo leto bomo koncert zagotovo ponovili in sicer v parku ob ribniku. Tako je bilo mišljeno že tokrat, pa nam je ponagajalo vreme. Nič ne de, mogočna drevesa bodo tudi takrat šepetala pravljico davnine in skupne preteklosti. Že sedaj vabljeni.

Lilijana Žižek

V Občini Beltinci počastili 16. občinski praznik ter Dan združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom

V petek, 16. avgusta 2013, smo v Občini Beltinci zelo slovesno počastili naš že 16. občinski praznik, obenem pa smo se poklonili dnevu združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom.

Slavnostna govornica na slovesnosti je bila poslanka Državnega zbora Republike Slovenije, gospa Alenka Jeraj. Vse prisotne je v svojem nagovoru pozdravil župan dr. Matej Gomboši. S svojim obiskom nas je počastil tudi predsednik države, gospod Borut Pahor, ki je prisostvoval osrednji proslavi ter se z nami in slavnostno govornico, gospo Alenko Jeraj, družil na pogostitvi, ki smo jo pripravili na prostem ob kulturnem domu.

Z nami so praznovali župani drugih občin, pomurski poslanci, državni svetnik DZ RS, člani občinskega sveta Občine Beltinci, predstavniki društev, zavodov, ustanov in krajevnih skupnosti Občine Beltinci. Med nami so bili tudi predstavniki iz pobratene občine Gmin s Poljske ter Vi, spoštovani občani in občanke. Veseli nas, da ste se odzvali našemu povabilu in nas počastili z Vašim obiskom.

Program prireditve sta izvedli Kulturno umetniško društvo Beltinci in Kulturno društvo Marko Beltinci. Zgodba, ki se je odvijala na odrskih deskah, nas je popeljala v zgodovinski čas leta 1919 in skupaj smo podoživeli trenutke domačega, preprostega človeka v obdobju pred in po vojni ter ob razglasitvi vesele novice, da je bila vojaška oblast predana v civilne roke na osrednjem zborovanju v Beltincih pred cerkvijo 17. avgusta, prvo nedeljo po osvoboditvi. Prekmurje je bilo osvobojeno in tako so po tisoč letih prekmurski Slovenci vendarle postali del Slovenije, združeni z brati onstran reke Mure.

Po kulturnem programu je sledila podelitev nagrad in priznanj ob občinskem prazniku. Letošnja slavnostna nagrajenca sta: prejemnik plakete Občine Beltinci – ŽNK Teleing Pomurje Beltinci in častna občanka Občine Beltinci, gospa Milica Šadl iz Beltincev.

Župan dr. Matej Gomboši je ob tej priložnosti sprejel zlate maturante naše občine. Z odliko so svojo srednješolsko izobraževalno pot končali: Monika Sobočan iz Beltincev – Srednja

zdravstvena šola, Katja Horvat iz Bratoncev – Srednja farmacevtska šola, Andreja Slavic iz Beltincev – Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer in Luka Premoša iz Melincev – Gimnazija Franca Miklošiča Ljutomer.

Na osrednji proslavi je bila prvič predstavljena tudi galerija častnih občanov Občine Beltinci, imenovanih od leta 1997 pa do danes. Fotografije so na oder prinesli otroci-foklorniki iz Vrtca Beltinci. Častni občani so: prof.dr. Vilko Novak, univ.prof. – leta 1997, Alojz Benkovič, župnik Župnije Beltinci-le-ta 2008, mstrg.dr. Peter Štumpf, škof murskosoboške škofije-le-ta 2010, prof. Mirko Ramovš-le-ta 2011, Ivan Maučec, prizadevni športnik, kulturnik in ljubitelj ptic – leta 2012 ter letošnja častna občanka, gospa Milica Šadl.

Pogostitev po uradnem delu so pripravila turistična društva iz Občine Beltinci in Vinogradniško društvo iz Beltincev.

Vsem se za njihov doprinos še enkrat iskreno zahvaljujemo.

V branje vam ponujamo govor slavnostne govornice, poslanke v Državnem zboru Republike Slovenije, gospe Alenke Jeraj, ter obrazložitev nagrajenec, ki so bile podane med samo podelitvijo.

Nagovorila nas je poslanka v Državnem zboru RS Alenka Jeraj

Gospa Alenka Jeraj nas je nagovorila: »Spoštovani župan Občine Beltinci dr. Matej Gomboši, predsednik Republike Slovenije Gospod Borut Pahor in drugi

visoki gostje, drage Prekmurke in Prekmurci! V zgodovini našega naroda je bilo mnogo pretresljivih in žalostnih trenutkov. Trenutkov, ko smo zgubljali svoje ozemlje, ko so na naših tleh divjale vojne, ko je brat dvignil roko nad brata in nas to še danes deli. So pa tudi svetli trenutki. Trenutki, ko smo složni stopili skupaj in združili moči. Trenutki zgodovine, ki so trajali le hip in če tega trenutka ne bi znali izkoristiti in potegniti prave poteze, bi se lahko odvili čisto drugače. Tak trenutek je bil tudi v prelomnem in izjemnem letu za Prekmurje, letu 1919. Takrat bi se lahko Vrhovni svet mirovne konference v Parizu, kako daleč je Pariz od Prekmurja, odločil tudi drugače. Pa se ni. Pooblastil je Kraljevino SHS, da zasede Prekmurje. Vojska Kraljevine SHS je Prekmurje zasedla brez prelivanja krvi in takoj začela vzpostavljati novo upravo. Do take odločitve je zagotovo prišlo tudi zato, ker je na mirovni konferenci kot izvedenec za Prekmurje sodeloval Matija Slavič. Gotovo tudi zato, ker je predstavnikom velesil – ZDA, Velike Britanije, Francije, Italije in Japonske, ki so sestavljale svet, predstavil, v kakšnem položaju so njegovi ljudje. Kako se nad njimi izvaja načrtna madžarizacija, kako se onemogoča slovensko besedo, onemogoča stike med Prekmurci in Štajerci, v solah poučuje v madžarskem jeziku... in morda bi slovenski jezik, prekmurski jezik, ki ga je v knjige za šolo in cerkev zapisal že Štefan Kuzmič, res počasi s tega prostora izginil. Pa ni. Ni, zaradi zavednih duhovnikov - Ivana Baše, Franca Ivanovca in pozneje njegovega učenca Jožefa Klekla ter mnogih drugih. Učitelji in duhovniki so izdajali mesečnike in tednike, časnike in skrbeli za slovenski jezik in narodno zavest. Da so bili to res težki časi za Prekmurce in Prekmurje in da pot do priključitve ni bila lahka, lahko izvemo iz zgodovinskih virov. Nekaj sem jih povzela iz diplomske naloge iz leta 2009 Jožeta Kranjca iz Univerze v Mariboru. Zaradi razmer, potujčevanja, nestrinjanja ljudi, je bilo organiziranih več shodov, na katerih so ljudje izražali nestrinjanje in nezadovoljstvo z razmerami v Prekmurju. Po shodih so madžarski vojaki preganjali slovensko prebivalstvo v Prekmurju. Tiste, ki so jih našli, so aretirali ter jih odpeljali v zapore. Preb-

ivalce je bilo strah, kaj bo z njimi. 23. januarja se je zbrala manjša skupina ljudi pri nekem kmetu iz okolice Beltincev in sklenila, da bodo generala Rudolfa Maistra prosili, naj jih pride rešiti, a poskus ni uspel, saj so odposlanke, ki so nesli spomenico, Madžari ujeli. Kasneje so se zbrali duhovniki in Kleklovi somišljeniki. Soglasno so sprejeli ter podpisali načrt o avtonomiji: ta je predstavljal pravico prekmurskih Slovencev do samoodločbe. Slovenska krajina bi sama urejala notranje zadeve, pravosodje, narodno kulturo, rabo jezika ipd. Slovenska krajina bi obsegala vse dele, kjer so prebivali Slovenci. Od mirovne konference v Parizu so zahtevali, naj Slovenski krajini zagotovi avtonomijo in poznejšo priključitev h Kraljevini SHS. O vseh notranjih zadevah bi Slovenska krajina odločala sama, o skupnih zadevah z Madžarsko pa bi odločali posebni organi Slovenske krajine in madžarska vlada. Tistim, ki bi bivali na območju Slovenske krajine in bi bili slovenske narodnosti, bi se zagotovila popolna občinsko-upravna in kulturna avtonomija. Uradni ter učni jezik bi bil slovenski jezik (v gajici). Ime Vendi bi se spremenilo v Slovenci. Slovenska krajina bi imela gimnazijo, učiteljsiše, gospodarsko šolo in šolo za dekleta. Meščansko šolo v Murski Soboti bi preoblikovali v slovensko. V lendavski meščanski šoli bi morali uvesti slovenske paralelke. Enako bi naj naredili tudi na gimnaziji v Monoštru, ampak le do takrat, ko bi bila tam zgrajena slovenska gimnazija. Marca 1919 je bila imenovana nova vlada, ki je razglasila diktaturo proletariata. Revolucija se je hitro širila po Madžarski in kmalu dosegla tudi Prekmurje. Boljševiške komisije so silile Prekmurce v Rdečo armado in propagirale boljševizem. Ker so se ljudje temu upirali, so postali nasilni, oteževali so jim dostop do hrane, jih mučili in preganjali. Za pomoč so se Prekmurci obrnili na Kraljevino SHS. Revolucionarji so preganjali Slovence, predvsem duhovnike, mučili so jih in zapirali, nekatere tudi umorili. Na smrt je bil obsojen tudi Jožef Klekl, vendar mu je uspelo pobegniti. V času nastanka Kleklove ideje o avtonomiji in nastanku socialdemokratske stranke se je delegacija Kraljevine SHS začela pripravljati na mirovno konferenco v Parizu. Jugoslovani so zahtevali, da se celotno ozemlje med Muro in Rabo priključi h Kraljevini SHS. Memorandum o

tem je spisal Matija Slavič, nato so memorandum predali zunanjim ministrom petih velesil, ki jim je predsedoval francoski ministrski predsednik. Komisija, ki je bila imenovana, je najprej odločila, da Prekmurje ne pripade Kraljevini SHS, zato je dal Matija Slavič izdelati etnografsko karto Prekmurja, ki je bila tako prepričljiva, da do dokončne odločitve o usodi Prekmurja še ni prišlo. Slovenski delegati so nato memorandum popravili, iz zahteve so izključili Porabje in do dokončne odločitve je prišlo 1. avgusta, ko je na podlagi predloga teritorialne komisije mirovna konferenca sprejela sklep, da lahko Kraljevina SHS zasede Prekmurje. 12. avgusta so se začele operacije za zasedbo Prekmurja. Prebivalstvo je vojake Kraljevine SHS pričakalo z velikim navdušenjem. Osrednja slovesnost ob priključitvi Prekmurja h Kraljevini SHS je bila 17. avgusta 1919 v Beltincih. Zbralo se je okrog 20.000 ljudi iz vsega Prekmurja. Na slovesnosti sta se prvič uradno predstavili vojaška in civilna oblast. Kot predstavnika obeh sta bila navzoča podpolkovnik Vladimir Uzorinac in Srečko Lajnšič ter mnogi drugi. Po maši, ki jo je vodil Franc Kovačič, se je začel prvi ljudski tabor v Prekmurju. Popoldne je zborovanje preraslo v zabavo. V imenu 20.000 zbranih so se v odposlani nastopni izjavi zahvalili generalu Rudolfu Maistru ter kralju Petru za njuno prizadevanje priključitve Prekmurja h Kraljevini SHS. Ta svetli, edini trenutek, ko smo Slovenci povečali svoje ozemlje in ga ne izgubili, je izjemen dogodek v naši zgodovini. Izjemen ne zato, ker smo pridobili ozemlje, pač pa zato, ker smo se združili Slovenke in Slovenci. Ker se je s tem končalo potujčevanje in asimilacija. Izjemen pogum, srčnost in narodna zavest velikih Prekmurcev in mnogih Slovencev, ki so sanjali in darovali vse, tudi svoje življenje za domovino, zaznamuje praznik, kot je današnji. S hvaležnostjo in ponosom se spominjamo teh velikanov naše zgodovine. Obenem se moramo vprašati, ali danes nadaljujemo njihovo pot. Smo tako srčni kot so bili tedaj? Nam dom in domovina pomenita toliko, da bi žrtvovali tudi svoje življenje, če bi bilo potrebno? K sreči danes takih vprašanj ni, saj smo del razvite Evrope. Del skupine narodov, ki skupaj odločamo o svoji usodi. Pomagamo drug drugemu in se učimo ter stopamo po poti uspeha, pa tudi padcev skupaj. Vsak padec

je tudi priložnost za ponoven vzpon, za nov, še bolj pogumen in trden korak. Naj nam da to moč spomin na velike dogodke pred 94-imi leti. Dovolite, da za zaključek preberem svojo pesem. Govori o vseh lepih krajih naše prelepe domovine:

»V najlepših krajih živim.
Tu sonce sije najtopleje,
piha najtoplejši veter,
seno najlepše diši
in vode v teku ustvarjajo najlepše
glasove.
In tu si ti.
Smo mi.
Tu je naš dom.
In odgovornost do te zemlje.
Naše.
Do naših ljudi.
Tu se zgodi vse pomembno.
Tu se vsak dan posebej živi.
Vsak dan na novo rodi!«

Vsem želim veliko poguma, idej in energije za vse tisto, kar je pred nami in ponosnega spomina na vse velike dogodke našega naroda ter na velike Slovenke in Slovence. Iskrene čestitke ob občinskem prazniku in dnevu združitve prekmurskih Slovencev z matičnim narodom. Srečno, Slovenija, srečno, Prekmurje!

OBRAZLOŽITEV PREJEMNIKOV PRIZNANJ OB OBČINSKEM PRAZNIKU 17. AVGUSTU 2013

Občinski svet Občine Beltinci je na svoji 26. redni seji Občinskega sveta Občine Beltinci, ki je bila 25. julija 2013, sprejel sklep, na podlagi katerega se v letu 2013 ob občinskem prazniku, 17. avgustu, na današnji osrednji slovesnosti podelijo naslednja priznanja Občine Beltinci:

PLAKETA OBČINE BELTINCI se podeli

**Ženskemu nogometnemu klubu
Teleing Pomurje Beltinci.**

Začetki ženskega nogometa v Prekmurju segajo v leto 1999. V Odrancih je začela z delovanjem prva ženska ekipa ŽNK Odranci, ki so jo sestavljale nogometnašice iz OŠ Odranci in Beltinci. Prvi trener ženske ekipe je bil Mitja Golob, vodja ekipe pa Štefan Kozic. Januarja 2000 so se dekleta udeležila turnirja v Lendavi, kjer so okrepljena

Prejemnik plakete občine Beltinci
- ŽNK Teleing Pomurje Beltinci

z igralkami iz Beltincev in Matejo Zver iz Bistrice nastopila s kar dvema ekipama. V konkurenci šestih ekip so osvojila prvo in drugo mesto. Takrat so se pridružile še Bernarda Puhan, Sonja Gabor ter Katja Kerec iz OŠ Bogojina.

Prvih osem mesecev delovanja je že dalo slutiti, da ženski nogomet v Odrancih ni samo muha enodnevnica. Klub je dosegal iz leta v leto boljše rezultate, dekleta so začela tekmovali v prvi slovenski ženski nogometni ligi, poleg ligaških tekmovalj pa so osvajala odlične uvrstitve tudi na domačih in mednarodnih turnirjih.

Že v jesenskem delu sezone 2002/03 so presenečeni ugotavljali, da so lahko enakovredni ekipam v prvi ligi, za nameček pa dosegli še dve zmagi in jesenski del končali na zavidljivem 5. mestu. Po nekajmesečnih dogovarjanjih je februarja 2003 prišlo do združitve s klubom ŠD LEN iz Murske Sobote, novi upravni odbor pa se je odločil, da se preseli na igrišče v Filovcih. Klub se je v tem času še dodatno okrepil, dekleta do 16 let so postala že drugič zapored državne prvakinja na finalnem turnirju v Zagorju.

Sezona 2005/06 bo v zgodovino ŽNK Pomurje vsekakor za vedno zapisana z zlatimi črkami, saj je članska ekipa prvič osvojila naslov državnih prvakinja, kar je omogočilo tudi nastop v kvalifikacijah za udeležbo v najprestižnejšem evropskem klubskem tekmovanju »Woman's Cup«. Poleg državnega naslova so članice v tej sezoni postale še pokalne podprvakinja Slovenije, uspehe članske ekipe pa sta z 2. mestom dopolnili še ekipi U-16 in U-12.

Leta 2009 se je klub preselil v Beltince, kjer ima optimalne pogoje za delovanje. Temu primerni so tudi rezultati, saj ekipa beleži odlične uvrstitve na državnem prvenstvu, pokalnih tekmovanjih ter na domačih in mednarodnih turnirjih. Ženski nogometni klub

Teleing Pomurje Beltinci je v sezoni 2012/13 dosegel večino od možnih lovorik na državnem nivoju. Članska ekipa je dosegla vse, kar je bilo možno doseči. Bila je državni prvak, pokalni prvak in prvak v zimski ženski nogometni ligi. Ekipa U-17 je bila državni in pokalni prvak. Ekipa U-14 je dosegla vse možne lovorike in bila državni in pokalni prvak ter prvak v zimski ligi, ekipa U12 pa je bila prav tako državni in pokalni prvak ter prvak zimske lige. Poleg ligaških rezultatov je več kot dvajset igralk stalnih članic Slovenske ženske nogometne reprezentance.

Predsednik kluba je Stanko Ivanušič, direktor Štefan Kozic, trenerji pa Bojan Jančar, Sandi Bauer, Zani Kosednar, Staša Špur in Nuša Ladinek ter Dragan Miličević kot trener vratark. Poleg športnih dosežkov je klub organiziral dobrodelni turnir in prodajo koledarjev ter tako zbral sredstva za kar dva defibrilatorja. Aparata sta nameščena na igrišču v Športnem parku Beltinci in v Domu Janka Škrabana. Dostopna sta 24 ur na dan in tako v vsakem trenutku na razpolago za reševanje v primeru zastoja srca.

ŽNK Teleing Pomurje Beltinci si za svoje uspehe in dobrodelnost zasluži **plaketo Občine Beltinci**.

Naziv ČASTNA OBČANKA OBČINE BELTINCI se podeli gospe MILICI ŠADL iz Beltincev

Milica Šadl - častna občanka
občine Beltinci 2013

Gospa **Milica Šadl** je rojena v Lipovcih, živi v Cvetnem naselju v Beltincih. Kot učiteljica je dobila prvo službeno mesto na Osnovni šoli v Beltincih. Zaradi večjega pomanjkanja učiteljev je morala poučevati še na raznih drugih šolah. Leta 1951 pa se je vrnila na osnovno šolo v Beltince. Leta 1954 se je sprostilo delovno mesto na podružnični šoli v

Gančanih, kamor se je z družino zaradi večjega stanovanja tudi preselila.

Kot mlada učiteljica se je takoj vključila v delo na kulturnem področju ter z mladino prirejala gledališke predstave. Tako je bilo tudi v Gančanih, kjer je 1955 ustanovila Kulturno društvo Dolinac. V Gančanih je bila mladina, posebno še dijaki, zelo zavzeta za kulturno dejavnost. Vsako leto so pripravili novo gledališko predstavo ali pa vesele večere. Vedno je bilo veliko obiskovalcev. Zato se je zelo zavezamala za izgradnjo kulturnega doma, ki so ga tudi zgradili. Ker je bilo kulturno društvo zelo delavno, so dobili opremo za klubski prostor, predsednica Milica pa tudi priznanje Zveze kulturnih organizacij Slovenije iz Murske Sobote za zelo uspešno delo.

Leta 1966 se je preselila nazaj v Beltince. Z učenci je pripravila dve gledališki predstavi z naslovoma »Kekčeve dogodivščine in Kraljevič in sirotica«.

Leta 1969 je bila med pobudniki za ustanovitev Kulturno umetniškega društva Beltinci. Ta predlog so dali tudi v potrditev sindikatu učiteljskega zbora. Predlog so soglasno potrdili in izvolili Iniciativni odbor za pripravo ustanovitvenega občnega zbora, na katerem so 9. oktobra 1969 ustanovili KUD Beltinci, društvo pa registrirali 18. marca 1970. Za predsednico so izvolili gospo Milico Šadl, ki je KUD vodila nepretrrgoma 17 let in nato še 2 leti.

Na prvi seji KUD-a, 17. oktobra 1969, so sprejeli začasn timer program dela in izvolili vodje sekcij, ki bi v KUD-u delovale: folklorno skupino, tamburaško skupino, recitacijsko-dramsko skupino, pevski zbor in še nekatere druge po potrebi. Vse so uspešno delovale, nemogoče pa je vsega naštet.

Najbolj dejavni sta bili in sta še tamburaška in folklorna skupina, zaradi katerih so nastali festivali. Prva večja prireditev je bila 30. junija 1970, in sicer »30-letnica delovanja folklorne skupine«. Prireditev je zelo uspela, udeležba je preseгла vsa pričakovanja, prav tako tudi zadovoljstvo prisotnih na prireditvi. Videlo se je, da si ljudje takih nastopov še želijo. Prav to spoznanje je vzpodbudilo predsednico, gospo Milico Šadl, in novega vodjo folklorne skupine, Borisa Žaliga, da sta na naslednji seji predlagala vsakoletno folklorno prireditev.

Nagrajenci Občine Beltinci in zlati maturanti v letu 2013

Tako so se začela mednarodna srečanja folklornih skupin že leta 1971 pod geslom »Pesem in ples družita narode«, ki se je ohranilo vse do danes. Festivali so postali tradicionalni. Iz leta v leto so se bogatili še z drugimi dejavnostmi in spremljevalnimi programi, saj folklor ni le ples in petje – so ljudski običaji, ljudska opravila, ustvarjalnost, druženje, sodelovanje, povezovanje in nenazadnje zadovoljstvo vseh prisotnih. Vse to so uvrščali v programe, bogatili ljudsko kulturo, jo odkrivali in čuvali ter ohranjali za prihodnje rodove. To je kultura nekega naroda, ki jo je potrebno ceniti in spoštovati. Drugi namen festivalov pa je bil združevati narode med seboj. Posebna skrb je bila sodelovanje in medsebojno povezovanje naših manjšin in zdomcev z matičnim narodom. Folklorna skupina je na mednarodnem področju odpirala okno v svet našim rojakom v sosednji Madžarski, povezovala pa je tudi naše zamejske rojake v Avstriji in Italiji ter v sosednji Hrvaški.

Posebno skrb je ga. Milica imela tudi za naše zdomce v Nemčiji, kamor so člani KUD redno prihajali v goste ter prinašali domačo besedo in ples v njihove nove sredine.

Veliko vzpodbud je bilo danih, opravljenih, zelo dobro obiskanih in ocenjenih. Ljudje spoznavajo kulturo številnih evropskih držav. Beltinci so postali znani ne le v Sloveniji, ampak tudi v drugih državah. Vsa ta prizadevanja z veliko truda in tudi uspehov so doprinesla, da je KUD Beltinci leta 1985 prejelo Evropsko priznanje in nagrado za ohranjanje ljudske umetnosti. Podelila jo je dr. Lore Töpfer iz Hamburga, v prisotnosti predsednika žirije in drugih članov ter visokih gostov iz

kulture in iz nemškega veleposlaništva. S prireditvijo ob podelitvi priznanja, pogostitvijo in praznovanjem so bili zelo zadovoljni, se pisno zahvalili predsednici ter napisali, da še tako lepo pripravljene podelitve priznanj niso doživeli.

Leta 1986 je predsednica Milica Šadl povabila na razširjeno sejo strokovnjake s področja folkore pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije, predstavnike kulturne skupnosti ter predstavnike KUD-a, ki so ocenili dosedanje delo in predlagali nekaj sprememb. Po dobri oceni folklornega festivala so sprejeli sklep, da se državna srečanja folklornih skupin vključijo v festivalske prireditve. Tako je zadnji dan festivala državna prireditev, kjer nastopajo najboljše folkorne skupine Slovenije, ki jih oceni in izbere posebna komisija.

Gospa Milica Šadl je bila tudi pobudnica raziskave narodnih noš, ki jo je opravila dr. Marija Makarovič. Vsa dobljena finančna sredstva ob podelitvi evropske nagrade so bila uporabljena za nove noše in druge potrebe folklorne skupine.

Velika pridobitev gospe Milice Šadl je bila tudi knjižnica in čitalnica, nastala s pomočjo Pokrajinske in študijske knjižnice iz Murske Sobote leta 1976. V čitalnici so se zbirali mladi in pripravljali KUD-ove večere, predstavitve pisateljev in njihovih del, organizirali so predavanja in pripravljali razstave znanih likovnih umetnikov. Tudi sama je pripravila kar nekaj slikovnih razstav s področja folklornih dejavnosti in ljudske umetnosti. Sodelovala je pri publikacijah ob raznih obletnicah. Veliko truda je vložila v zunanji oder s sceno, ki je še danes v uporabi. Zelo dobro je

znala gospodariti in pridobivati finančna sredstva. Tako sta bila tudi oder in scena zgrajena le z manjšimi sredstvi, zato pa z veliko prostovoljnega dela. Za to ji gre velika zahvala. Prav tako je gospa Milica Šadl nabavljala opremo za delovanje KUD-a, obleke za moški pevski zbor in za instrumente, torej za vse, kar je KUD potreboval za svojo dejavnost.

Skozi 60 let aktivnega delovanja na kulturnem področju je gospa Milica Šadl vedno imela dobre odnose tako s prebivalci, kot tudi z delovnimi organizacijami, ki so pomagale. Opravila je ogromno dela ne le za domači kraj, ampak tudi za širšo javnost. Vse je skrbno zapisovala v kroniki, ki obsega že 720 strani. Kronika predstavlja neizmerno bogastvo, saj prikazuje vse dogodke, povezane s festivalom in širše.

Je izjemna osebnost, ki ima dušo in srce ter posluš za ohranjanje tradicije našega domačega naroda. Tudi, ko je predala delo mlajšim generacijam, je bila in je še vedno pripravljena pomagati in deliti nasvete vsem, ki so njeno pomoč želeli.

Gospa Milica Šadl je za zamisel in vodenje Mednarodnega folklornega festivala Beltinci prejela veliko priznanj in pohval; za izjemne dosežke na področju organiziranja kulturne dejavnosti, za dejavno spodbujanja kulturnega življenja ter za izjemno kvalitetne dosežke. Prav tako je prejela Zlato značko združenja folklornih skupin pri Zvezi kulturnih organizacij Slovenije v letu 1983, Odličje Svobode z zlatim listom Zveze kulturnih organizacij leta 1984, Srebrno plaketo za dolgoletno uspešno delo na področju negovanja ljudskega izročila in razvijanja kulturnih dejavnosti, ki jih podeljuje Javni sklad za kulturne dejavnosti Slovenije leta 2010. Občinska izobraževalna skupnost Murska Sobota ji je tudi podelila »Priznanje in denarno nagrado za Izredne uspehe pri delu na področju vzgoje in izobraževanja« ter še več nagrad iz drugih področij dela.

Občina Beltinci ji za njeno izjemno življenjsko delo podeljuje naziv ČASTNA OBČANKA OBČINE BELTINCI.

Lilijana Žižek

V tednu ob Občinskem prazniku so nas obiskali naši dragi prijatelji iz Poljske

Prijatelji iz Poljske na obisku pri županu

V sredo, 14. avgusta 2013 so nas na sedežu občinske uprave obiskali štirje predstavniki iz Poljske iz pobretenega mesta Ujazd. Gospod Gregor, naš dragi prijatelj, s katerim sodelujemo in se poznamo že od davnega leta 2005, je bil skupaj s svojo delegacijo na praznovanju občinskega praznika Grad na Goričkem in se je ob vrnitvi domov oglasil na občinski upravi, kjer se je z njimi ob pijači in pecivu pogovoril in pozdravil naš župan dr. Matej Gomboši. Ob tem

lepem dogodku je nastala ta čudovita fotografija, ki jo želimo deliti tudi z Vami.

Prijatelji iz Poljske neverjetno cenijo našo občino, naše občane in se vedno radi vračajo k nam. Tudi sama sem se srečala z njimi in moram poudariti, da so to topli, srčni in prijazni ljudje z veliko mero optimizma in idejami, kako bi naša in njihova občina Gmin še bolj sodelovala in bila povezana. Gospod

Gregor ima korenine pri nas, njegov dedek kot sem pred časom izvedela ima korenine ravno tu v naših krajih, kar je še bolj lepo in pristrčno.

Na osrednji občinski proslavi 16. avgusta 2013 pa so nas obiskali Artur Pawlak - predsednik občini Ujazd, Bożena Małagowska - zamenik predsednika, Slavek Socha - zamenik predsednika Združenja Občin Jugo-Zah. Mazovia, Kazimierz Bala - predsednik Združenja Gasilcev občini Ujazd, kjer so prisostvovali našemu programu in se potem tudi kasneje družili ob domačih dobrotah in domači kapljici pridnih članov in članic turističnih društev Občine Beltinci in Vinogradniškega društva Beltinci.

Naj zaključim z lepo mislijo Josepha Addisona, ki pravi, da prijateljstvo podvoji radost in prepolovi trpljenje - več prijateljev ko imaš, bolj si bogat!

Lilijana Žižek

Moje pogled na prvih pet let delovanja Glasbene šole Beltinci

V kulturno in glasbeno dogajanje v Beltincih sem bil močno vpet od samega začetka mojega glasbenega ustvarjanja. Poleg solističnih nastopov sem kot desetletni otrok spremljal otroško folklorno skupino v OŠ Beltinci, kot dijak in študent glasbe sem v okviru Društva prijateljev mladine Beltinci vodil delavnice za otroke, pogosto nastopal kot solist ali v raznih skupinah, še pred zaključkom študija pa sem začel poučevati na oddelku mursko soboške glasbene šole v Beltincih. Leta 2001 sva se z ženo Mileno priselila v Gančane in tako sem na pobudo župnika Alojza Benkoviča pričel z vodenjem otroškega župniškega orkestra, ki je spremljal številčni otroški pevski zbor. V tem obdobju sem začutil veliko pozitivne energije mladih glasbenikov, ki so poleg močne volje do dela imeli tudi ustrezno podporo staršev. Prizadevnost nekaterih staršev, ki so tudi po tri otroke dnevno vozili v Mursko Soboto ali Ljutomer na pouk instrumenta, je bila neizmerna. Na oddelku soboške glasbene šole v Beltincih se je bilo mogoče učiti igranja na harmoniko ali klavir.

Anketa, ki je bila pred leti opravljena na pobudo občine, je pokazala dokaj veliko zanimanje za igranje na ostale instrumente, a žal do razširitve oddelka zaradi različnih dejavnikov takrat ni prišlo.

O pozitivnih učinkih in o pomembnosti ustanovitve Glasbene šole v Beltincih bo mogoče presoditi čez čas. Pa vendarle po petih letih delovanja že lahko potegnemo nekatere zaključke. Nastopi mladih glasbenikov na prireditvah v občini in širše pričajo o kvalitetnem delu strokovnih delavcev ter prizadevnosti otrok. Pri vsem ne smemo pozabiti prizadevnosti staršev, ki ste v izobraževanje in vzgojo svojih otrok vključeni vsaj toliko kot učitelji ali celo bolj. Starši ste prvi vzgojitelji in učitelji, zato je vaša vloga pri izobraževanju in vzgoji otrok najpomembnejša. Učitelji smo vam na voljo in v pomoč, da vaši otroci lažje dosežejo zelene cilje. Otrokovo doživljanje glasbe se začne že pred rojstvom. Zaradi tega je razvoj glasbenih sposobnosti slehernega človeka močno odvisen od okolja, ki mu

ga nudijo starši v času otroških let. In v to okolje smo s svojim delom želeli vstopiti tudi zaposleni na glasbeni šoli. To pomembno okolje za glasbeni razvoj otrok želimo dopolniti z znanjem, ki smo ga pridobili po formalni poti in z osebnimi izkušnjami z glasbenega področja.

V petih letih smo realizirali večino ciljev, ki smo si jih za to obdobje zastavili ob ustanovitvi. Poleg izobraževalnih programov, ki jih nudijo tudi ostale glasbene šole pri nas skrbimo za izobraževanje cimbalistov, ki so pomembni in značilni člani zasedb za izvajanje prekmurske ljudske glasbe. Prav tako skrbimo za izobraževanje organistov, ki bogatijo bogoslužja po pomurskih cerkvah. Ta dva programa sta v petih letih resnično dobro zaživela in sta postala stalni in enakovredni del programske ponudbe naše šole.

V teh letih so nastali pogoji za igranje v raznih zasedbah. Koncert družinskih zasedb je našel stalno mesto na kalendarju naših prireditev. Spodbujanje

skupinskega igranja je eden osnovnih ciljev naše šole. In vse se zopet začne v družini, kjer skupno glasbeno ustvarjanje popestri marsikateri trenutek. Odrasel človek se spomni le redkokatero igračo iz otroštva, občutki pa nam ostanejo kot popotnica za vse življenje.

Stalno mesto v programu naše šole so našli tudi pihalni, godalni, simfonični in harmonikarski orkester ter pevski zbor. V okolju, ki nas v vsakem trenutku motivira k individualnemu uspehu in karieri, je potrebno iskati načine, da otrokom nudimo možnost pridobivanja izkušenj v skupnem ustvarjanju. Človek je ustvarjen kot družbeno bitje, torej je njegovo življenje močno odvisno od sočloveka in seveda od narave. V glasbi najdemo oboje. Z igranjem v orkestrih in petjem v zboru otroci pridobivajo dragocene izkušnje za življenje, obenem pa skupno umetniško ustvarjanje veliko prispeva h kulturnemu utripu v lokalnem okolju. Pozitivne občutke iz vaj in nastopov bodo otroci ponesli

s seboj v življenje in iskreno upam, da jim bo glasbeno udejstvovanje v poznejših življenjskih obdobjih pomagalo pregnati marsikateri temen oblak.

H kulturnemu utripu v našem okolju poleg nastopov učencev prispeva tudi organizacija raznih koncertov in drugih prireditev. Tako smo v preteklih letih lahko prisluhnili marsikateremu uveljavljenemu glasbeniku, ki je kateremu od otrok že postal vzor. Poleg organizacije koncertov skupaj z Društvom harmonikarjev iz Murske Sobotice organiziramo Mednarodno srečanje harmonikarjev, ki vsako leto v mesecu maju v Beltince privabi številne uveljavljene glasbenike in izjemne mlade glasbene talente. Seveda pri vsem tem sodelujejo tudi naši učenci, ki tekmovalcem radi prisluhnejo, z odličnimi rezultati pa skupaj z učitelji in starši pogosto doživijo veliko potrditev za opravljeno delo.

Učenci in vsi zaposleni na Glasbeni šoli Beltinci upamo, da smo v petih letih dokazali, da »vaška« glasbena šola lahko okolju veliko dá, če na strani obeh le obstaja volja za sodelovanje. Ob tej priložnosti bi se v imenu vseh zaposlenih zahvalil Župniji Beltinci in Občini Beltinci za dobro sodelovanje, vsem občankam in občanom pa za vse storjeno, da lahko Glasbena šola Beltinci dodatno bogati naš kulturni in družbeni prostor.

Tudi v bodoče bomo ostali zvesti našemu poslanstvu:

GLASBENA VZGOJA IN IZOBRAŽEVANJE KOT PRISPEVEK H KVALITETI ŽIVLJENJA LJUDI IN OKOLJA.

*Matej Zavec,
ravnatelj*

S prve strani šolske kronike GŠ Beltinci

Sedež Glasbene šole

Zgodovina Glasbene šole Beltinci je stara več kot pet let. Po pripovedovanjih nekaterih kulturnih delavcev se je začelo že mnogo prej, saj so se posvetili Osnovne šole Beltinci v nove prostore že porajale ideje o glasbeni šoli v beltinskem gradu. Navsezadnje je tukaj glasbena tradicija že dolgo časa zelo močna. Poleg folklorne tradicije in tamburašev so bili v Beltincih tudi zelo dobri pevski zbori in kar nekaj dobrih godcev. Močan pečat na področju glasbenega izobraževanja so prispevali

Gustav Gonza, Andrej Maroša, Ludvik Šuklar in Jože Grlec. Potrebe folklorne skupine so narekivale vzgojo mladih glasbenikov, ki bi na nastopih spremljali plesalce. V vsem kulturnem in predvsem glasbenem dogajanju je bilo opaziti izjemno močno glasbeno zavest. V le redkokaterem prekmurskem kraju je bilo poleg igranja nogometa tako »moderno« igrati na katerega od instrumentov. Pred nekaj leti je v župniji deloval kar petindvajsetčlanski Otroški župnijski orkester, ki je spremljal še številčnejši otroški zbor. Vsa ta dejstva so nekako napeljevala na ustanovitev formalne izobraževalne ustanove, a se je tega v preteklosti le redkokdo zavedal.

Pred leti sva s kolegom Mitjo, takrat novim beltinskim organistom, ob jutranji kavi večkrat kramljala o našem sistemu v glasbenih šolah ter povezanosti med šolo kot ustanovo in okoljem. Občasno sva sicer kaj potarnala, a v glavnem so padale zelo zanimive ideje in posledično tudi kakšna rešitev.

Nekega jutra je prisedel župnik, nekaj časa poslušal, nato pa rekel: »Naredimo svojo šolo, boljšo šolo.« Priznam, da se ne spodobi, a župnika takrat nisem jemal resno. Čez kakšen mesec dni v podobni situaciji župnik vpraša: »Imaš program za glasbeno šolo?« Takrat sem dobil občutek, da župnik misli resno in odgovoril: »Prinesem ga prihodnji teden.« In tako smo začeli z urejanjem vsega potrebnega za vpis v razvid izvajalcev javno veljavnih programov. Z božjo pomočjo smo v rekordnem času pridobili vsa potrebna soglasja, za silo uredili prostore in nabavili osnovne instrumente. Tretjega septembra je bil Zavod svetega Cirila in Metoda Beltinci vpisan v razvid izvajalcev javno veljavnih programov GLASBA, PREDŠOLSKA GLASBENA VZGOJA in GLASBENA PRIPRAVNICA. S poukom smo zaradi urejanja zvočnih izolacij pričeli osmega septembra 2008.

*Matej Zavec,
ravnatelj*

Na OŠ Bakovci so obeležili 20. tabor Žabec

Na taburu je bilo zelo ustvarjalno

Na OŠ Bakovci je od 26. do 28. junija potekal jubilejni 20. tabor Žabec. Udeležili so se ga učenci iz Tišine, Bakovcev in Murske Sobote. Za udeležence tabora je

bila organizirana mala grafična delavnica, kjer so spoznali teorijo grafičnega postopka in pripravili matrico. Končne izdelke so na koncu tudi razstavili. Z mentorji so bili tudi na terenu, kjer so skicirali v naravi. V okviru sprostitvenih dejavnosti pa so izdelovali piščali iz vrbovih vej. Vsaka piščal je prav posebno zvenela. Pri delavnicah in drugih aktivnostih tabora so sodelovali vsi učitelji, ki so strnili svoje vtise v biltenu.

Zaključna prireditev je bila zelo zanimiva, saj so učenci podali svoje vtise o taboru ter predstavili svoje enkratne izdelke. Ostali so nepozabni spomini in stikala so se nova prijateljstva.

Olga Hodošek

Z veliko zavzetostjo negujejo svoje korenine...

Folklorniki OŠ Beltinci s prijatelji iz Hamiltona

»Vsi mi pravijo, ka je bilou v Prekmurju najlepše, kak smo dobro jeli, pa se družili z domačimi lidmij, pa si gučali po domače.... pa vsi ste se tak trudili.«

Tako nekako zvenijo besede ravnateljice Slovenske šole v Hamiltonu pri župniji sv. Gregorja, Alleksandre Allen, ki je prevzela vodenje šole in nadaljuje s tradicijo organizacije ekskurzij po Sloveniji, da učenci s svojimi starši spoznajo korenine – domovino svojih prastaršev in starih staršev.

Folklorniki OŠ Beltinci sodelujemo s prijatelji iz Hamiltona že skoraj dve desetletji, pri navezavi stikov pa nam je pomagala ga. Milica Šadl. Učenci slovenske šole nas obiščejo vsaka štiri leta. Pomagamo jim pri organizaciji ekskurzije, predvsem pa se z njimi družimo tri dni, ki jih preživijo v Prekmurju. Letos je to bilo v času od 17. 7. do 19. 7.. Skupina otrok in njihovih spremljevalcev se je v tem času kopala v Termah 3000, skupaj pa smo obiskali in si ogledali Lončarsko naselje v Filovcih, kjer so se otroci z velikim veseljem lotili izdelave lončenih posod. Ogledali smo si cerkev v Bogojini in tako spoznavali tudi slovenskega arhitekta Jožeta Plečnika, sledil je ogled Murske Sobote. En dan smo preživeli skupaj v občini Beltinci. Na

dvorišču šole je goste naprej pozdravila ravnateljica Matejka Horvat, folklorniki pa smo jim pripravili program, kjer so spoznali pozvačina, plese, pesmi ter otroške igre. Z velikim veseljem so otroci skupaj zaplesali, pridružili so se jim tudi odrasli gostje. »Dimeke« je predstavil g. Avgust Farkaš, v sodelovanju z nekaterimi člani društva pa so otrokom pripravili nepozabno veselje in doživetje, ko so se lahko zapeljali s starimi kolesi. Naši gostje so bili zelo navdušeni nad šolsko knjižnico in rdečo dvorano. Občino je predstavil g. župan, dr. Matej Gomboši, ki je goste sprejel v občinski zgradbi in odgovarjal na številna zanimiva vprašanja mlajših in malo starejših. Z velikim zanimanjem so Hamiltončani prisluhnili razlagi ga. Elice Horvat ob obisku beltinske župnijske cerkve in gradu z vsemi postavljenimi zbirkami. Sledil je obisk Otoka ljubezni, kjer smo na vožnji z brodom čez Muro ob spremljavi Jernejeve in Matijeve harmonike zapeli in zaželeli vse dobro za rojstni dan Matjažu iz Hamiltona, ki je tako praznoval »malo« drugače, kot bi običajno...mlyn, bñjraški muzej, pajanje krñja – kljub vročini zanimivo za mladino, da le kaj..., kosilo v naravi - v senci dreves, gibanica, krapci n druge dobrote, ki so jih spekle nekatere mamice otrok, ki so bili leta 2005 v Hamiltonu, obujanje prečudovitih spominov, predvsem pa, kar je najpomembnejše, navezovanje novih poznanstev in stikov, izmenjava naslovov in dopisovanje v angleščini, kar bo koristilo našim otrokom, pa tudi v slovenščini, kar bo pomagalo otrokom

v Hamiltonu. Ročne spretnosti smo urili v Lipovcih pri družini Smodiš, kjer smo poskušali posnemati ga. Brigito pri delu, vsi pa so od tam odšli z darilcem – prstanom iz slame. Kanada je znana po svojih hokejistih, ampak naš Jure je gostom s takim navdušenjem razlagal o hokeju na travi, da so mu starejši in mlajši kar sledili, trenirali in celo odigrali prijateljsko tekmo med Kanado in Slovenijo, kjer so se naši folklorniki (Ana, Luka, Nuša, Jure...) častno borili. Ob koncu stisk rok, nova prijateljstva, stara se še okrepijo, rezultat tekme sploh ni pomemben. Ja, če je bil že cel dan prepleten s preteklostjo in sedanjostjo, za večerjo niso smeli manjkati langaši. Naši Katica in Vikica sta jih pripravljali ob radovednih pogledih naših gostov, ki so si pridno zapisovali recepte in gledali, kako nastajajo.

Naši gostje so potovali tudi po Sloveniji, spoznavali domovino svojih prednikov, kjer smo jim pomagali pri organizaciji. Po skupni ekskurziji so obiskali svoje sorodnike, zato smo se še srečevali, izmenjavali izkušnje, šivali noše, zbirali predloge za načine poučevanja v slovenski šoli...

Hvala za pomoč in razumevanje OŠ Beltinci, društvu »Dimek«, društvu Marko, Občini Beltinci - g. županu dr. Mateju Gombošiju, KS Beltinci, ZTK Beltinci, PGD Beltinci, ga. Vikici in Katici, Andreji, Mateji, Majdi in Jožici.

Jelka Breznik

Šola in medgeneracijska povezanost

Šolsko leto 2012/2013 je hitro minilo, saj je bilo zelo pestro. Med drugim smo veliko sodelovali s krajem in ni bilo prireditve, kjer ne bi nastopili. Tako je bila medgeneracijska povezanost zelo močna. Starši, krajani, dedki in babice so sodelovali tudi v šoli ob posebnih tematskih dnevih in nam pripovedovali o življenju, delu, šoli in igrah nekoč. V naše ustvarjanje in učenje pa smo vključili tudi mlajše. Naša nekdanja učenka Urška je učencem približala plesno dejavnost ob pomoči naših učiteljev in vzgojitelja. Takole je zapisala svoje vtise:

» Na POŠ Dokležovje so učenci 1-4. razreda imeli športni dan, na katerem so se srečali s folkloro. Prvi dve uri dela sta bili namenjeni potrebnemu ogrevanju za ples. Z učenci smo tako izvajali ogrevalne vaje, vaje za motoriko, za ravnotežje in vaje za skupinske plesse. Spoznavali smo se z ritmiko in spoznali nekaj preprostih skupinskih plesov.

Za dobro voljo smo si malo zapeli in zaplesali nekaj iger in bansov. V nadaljevanju programa so se učenci srečali z načinom oblačenja folklornih skupin, si ogledali kostume folklornih skupin, nekaj slik in nastopov. Spregovorili smo o ljudskem plesu nasploh, o pomenu ohranjanja ljudskega plesa, o oblačilni dediščini našega Prekmurja, o godcih ljudskih viž in pevcih ljudskih pesmi. Na to temo so nato učenci 1. in 2. razreda narisali folklornike v njihovih kostumih, učenci 3. in 4. razreda pa so na podlagi novopridobljenega znanja oblikovali miselne vzorce. Sledilo je učenje nekaterih folklornih plesov in postavljanje ljudskega plesa na oder v spletu prirejenem za otroke. S spletom poimenovanim Šmentana muha so nato otroci na proslavi v Jeričev spomín navdušili vso dvorano.«

Ob zaključku leta smo nastopili tudi v OŠ Bakovcih na Festivalu znanja in spretnosti s pletom Šmentana muha.

*Pripravili smo tudi splet
Šmentana muha*

Učenci od 1.do4.b razreda so tako svojim sošolcem suvereno zapeli, odplesali in odigrali to točko. Poželi so buren aplavz za svojo predstavitev. Tudi za novo šolsko leto že načrtujemo sodelovanje in učenje plesov pod Urškinim vodstvom. Sedaj pa so pred nami zaslužene počitnice za otroke in dopusti za nas učitelje.

**Metka Behek in
Urška Ropoša**

5. piknik Severne ulice v Dokležovju

V Dokležovju smo se krajani Severne ulice že petič zbrali na tradicionalnem pikniku naše ulice. Na "küp" se nas je ob prijetnim druženju, kramljanju in zabavi ob zvokih žive glasbe majstra Tivadara zbralo okrog 100. Medse pa smo tudi letos povabili vse, ki izhajajo iz naše ulice. Izbrali smo tudi novega

»carja« ulice. Letos je ta čas pripadla najstarejšemu članu, g. Ignacu Žaliku. Ob odlični hrani z žara, ribah, langašu in mrzli pijači sta se druženje in zabava zavlekli pozno v noč.

Matjaž Györek

Krajani Severne ulice »na küpe«

Folklorni festival tudi letos dosegel pričakovanja obiskovalcev

S povorko skozi središče Beltincev želi KUD Beltinci spodbuditi obiskovalce k ogledu pestre oblačilne dediščine na Slovenskem

Folkorni navdušenci in tisti, ki stajim ljudsko in domače blizu, so imeli kaj videti, slišati in končno okusiti tudi na letošnjem že 43. mednarodnem folklornem festivalu.

Otvoritveni četrtkov večer je postregel z odprtjem dveh nadvse zanimivih razstav – Stari radijski sprejemniki in kasetofoni ter Vezenine. Prva je ponudila zanimive primerke iz bogate zbirke Ivana Zadavca – Vaneka, druga pa je bila plod dela avtorice Anice Crnkovič in žena, zbranih pri krožku vezenja pri Turističnem društvu Beltinci. Na odprtju so svoje izkušnje, povezane z nostalgijo, predstavili tudi trije mojstri, ki so bili v preteklosti tako ali drugače povezani z razstavljenimi radijskimi sprejemniki. Zanimive opise obeh razstav so popestrile domače ljudske pevke Večernice in cimbalist Darko Kržanko. V petkovem večeru smo lahko uživali ob atraktivnem, tudi temperamentnem nastopu folklorne skupine AKUD Sonja Marinkovič iz Novega Sada in predstavitev vojvodinske oz. srbske folklorne tradicije, ter nekoliko bolj umirjenimi plesi slovenskih pokrajin v izvedbi Akademске folklorne skupine France Marolt iz Ljubljane. Kljub vročemu popoldnevu se je park napolnil z množico obiskovalcev. Teh je bilo nekoliko manj kot običajno naslednji dan, ko so že dopoldne člani domačega kulturno umetniškega in turističnega društva pripravili prikaz mlačve s cepci, pa tudi v popoldanskem času, ko so se na prireditvenem prostoru predstavljale krajevne skupnos-

ti beltinske občine. Vzrok za to je bila gotovo neznosna vročina – termometer je namreč izmeril kar 38 stopinj Celzija. Kljub vsemu so lahko obiskovalci doživljali začrtano zgodbo o običajih ob krstu in posegli po kulinarčnih dobrotah. Kmalu po tem, ko je vročina nekoliko popustila, se je park spet napolnil s tistimi, ki so želeli še doživeti popoldne, in tistimi, ki so prišli uživat ob izbranih zvokih glasbenih gostov. Na t. i. Etno večeru so namreč nastopili Veliki narodni orkestar iz Novega Sada, Mešani pevski zbor iz Bičovsa iz avstrijske Koroške, skupina Jaro s Češke in domača Marko Banda. Vsaka skupina je po svoje obarvala večer pod zvezdami, tako da je dveurna mešanica umirjenih, pa tudi temperamentnih melodij navdušila občinstvo. V soboto smo na festivalu gostili tudi ministrico za Slovence v zamejstvu in po svetu, Tino Komel, ki si je po sprejemu pri županu z zanimanjem ogledala prizorišče in poskušala dobrote iz posameznih krajevnih skupnosti. V pričakovanju nedelje se je, tako kot prejšnji dan, večer zaključil z zabavo pod nebom in v pričakovanju prazničnega nedeljskega dne. V še večji vročini kot minule dni – termometer je tokrat pokazal 40 stopinj Celzija! – so se folklorniki v povorki sprehodili od osnovne šole po glavni beltinski ulici do prizorišča. Na čelu povorke so poleg pozvačina stopali najmlajši folklorniki iz beltinskega vrtca, ki so poželi navdušen aplavz občinstva že v centru Beltincev. Tam so se z minutnim programom predstavili tudi vsi nastopajoči. Povorka se je

nadaljevala do osrednjega prizorišča, kjer je nastopajoče v revijalni in letos prvič tudi tekmovalni del prireditve z izbranimi besedami popeljal pisatelj, publicist in scenarist Branko Šömen. Sledil je skupni nastop domačih folklornikov KUD Beltinci in KD Marko in nato uradni del državnega srečanja folklornih skupin Slovenije, ki je tudi letos potekal pod taktirko Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti. Nastopilo je sedem skupin, ki so na območnih in regijskih srečanjih pokazale največ. Po podelitvi Maroltovih priznanj in plaket je sledil drugi revijalni del. Nastopili so gostje iz Sakalovcev v Porabju in AKUD Sonja Marinkovič iz Novega Sada. Prvič letos so bila podeljena tudi priznanja najboljšim po posameznih kategorijah. Sicer pa sta vzporedno s festivalom tudi letos vse dni potekali delavnici ljudskega petja in glasbe, na katerih je sodelovalo okrog šestdeset udeležencev iz vse Slovenije.

Na tokratnem festivalu je sodelovalo blizu 400 folklornikov, glasbenikov in pevcev.

Festival je torej tudi tokrat dosegel pričakovanja tako organizatorjev kot obiskovalcev in strokovne javnosti. A vsega tega seveda ne bi bilo brez 137 prostovoljcev, ki je vsak po svoje dodal kamenček v mozaik uspeha, in seveda naših sponzorjev, ki se jim ob tej priložnosti iskreno hvaljujemo. Hvala tudi občini in krajevni skupnosti za podporo. Na snidenje prihodnje leto na 44. Mednarodnem folklornem festivalu. Verjamemo, da bo še boljši!

Še nekoliko hudomušna, pa vseeno iskrena beseda za konec: Če je bilo kaj narobe, povejte nam, če vam je bilo všeč, povejte tudi drugim.

Boštjan Rous
Predsednik KUD Beltinci

Nagovor slavnostnega govornika na 43. mednarodnem folklornem festivalu Beltinci

Spoštovani gostje, prekmurski rojaki, domači in tuji prijatelji vesolja, glasbenega ritma, mednarodne folklore.

Na začetku bi vas rad pozdravil s štirimi vrsticami prekmurske narodne pesmi. V njej je zbrana ljudska modrost, radost življenja in zajamčeno bogastvo.

Marko skače, Marko skače
Po zelenoj trati,
V rokaj nosi, v rokaj nosi,
Seden žutij zlati.

Besedilo je razumljivo, ritem je znan. To je zgodba o gibanju, o poskakovanju, o radosti. Skozi človeška razdobja se je ples razvil od zahvalnice neznanim silam, nevidnim bogovom, kasneje za dober lov, kot prošnja za stalni ogenj, za zmago nad sovražniki. Poznamo ples vračev, ples šamanov, izklicevalcev boleznih, strahu in nesreč.

Panonski človek, pa ne samo on, je plesal in rajal ob porokah, za pusta, ob osebnih in cerkvenih praznikih, na vaških, gasilskih veselich.

Ples ni bil samo osebna strast ali spretnost. Ples je imel svoje sporočilo, zakonitost, uglajenost, lepoto. Bil je možnost da se mladi поблиže spoznajo, da se vsaj za hip primejo za roke, pogledajo v oči, da starejši pokažejo svojo moškost, dekleta lepoto in ženske okretnost.

Panonija s tem pa tudi Prekmurje – saj človek nikoli ne ve, ali se v Prekmurju Panonija začne ali se tukaj konča – je bila vedno odprta dlan, prijazna do tujcev, prišlekov, strpna do sosedov in razumevajoča do generacij.

Vsak ples je sestavljen iz korakov, včasih previdnih, drugič poskočnih, moški korak potegne za sabo žensko stopicanje, dokler se plesni par ne zavrti, da se dvignejo nabrana krila, zaiskrijo radovedni pogledi.

Mednarodni folklorni festival v Beltincih ima svojo usidrano tradicijo. Plesni oder je odprt za vsakogar, ki prihaja k nam z dobrimi nameni, čistim srcem, s prijateljsko popotnico.

Ljudje radi plešemo, tako ohranjamo svojo tradicijo, v kateri se zrcali naš značaj, zgodovina in upanje.

Danes lovimo korak s časom, korak z Evropo.

Samo čvrst, siguren korak nas lahko z domačega plesišča odpelje v svet kjer plešejo po podobnih pa tudi drugačnih političnih ritmih in notah. Slovenci se plesa v Evropi ne smemo sramovati: vedno smo bili zanimivi, čeprav smo včasih stali ob strani, čeprav so nas včasih porinili v kot zgodovine. Toda preprost človek se zaveda, da se lahko nasloni na nas, ker smo bili vedno zanesljivi, sezonski delavci z modrimi očmi kot modriž.

Nekoč sem se s svojim rojakom, bivšim predsednikom države Milanom Kučanom sprehajal po prekmurskem žitnem polju. Govorila sva o majhnosti slovenskega naroda. Takrat sem mu rekel, da mora vedno priznati našo državno majhnost, kajti v tem priznanju naše majhnosti je naša veličina.

Srednješolci se ob koncu šolskega leta poslavljajo s četvorko. Isti dan, ob isti uri plešejo na trgih in ulicah in tako vstopajo z zanesljivim plesnim korakom v življenje.

En majhen korak, pa še en, pa potem en dolg korak, ko da tipaš v temi, ko da iščeš ključ do ženskega srca, ko da imaš v rokah opeko pa jo moraš obdelati pa enkrat, dvakrat udariš s kladivom in nato tretjič, s sigurnim zamahom obdelaš opeko in položil v zid, v dom kot izkušen zidar. Takšno je tudi gibanje v tričetrtinskem taktu, kajti življenje ima svoj ritem: rojstvo, življenje in smrt. In v tem življenju, od mladosti do starosti, hodimo po tanki brvi usode, plešemo, ker smo dobre volje, pojemo ker smo radostni in se veselimo, da bi pregnali skrbi, da bi pozabili preteklost.

Vsak ples je nekje doma, oblači se v narodno nošo, prikazuje svojo socialno raven in sociološko sporočilnost. Enkrat kot valček, drugič kot čardaš, tretjič kot sotiš, mazurka, šamarjanka, polka ali kolo.

Slavnostni govornik na osrednji prireditvi 43. MFF pisatelj Branko Šömen prejema zahvalo od predsednika KUD Beltinci Boštjana Rousa

V slovenskih, prekmurskih filmih smo lahko videli gorenjske ples v filmu Cvetje v jeseni, ples kurentov v Praznovanju pomladi, spoznali smo aktivista Južleka, kako je na travniku, na zadružni veselici plesal a aktivistko v filmu Rdeče klasje, kako je zmedena Cecilija tancala v filmu Let mrtve ptice. Med snemanjem filma in TV serije Strici so mi povedali je sodeloval tudi folklorist gospod Žalig iz Beltincev. V filmu Veselo gostüvanje je učil plesati filmskega igralca Igorja Samoborja. Takrat je gospod Žalig rekel:

Ples je pesem v kateri je vsak gib, vsaka kretnja beseda.

In zapomnil sem si: lepota življenja je pesem, ki jo lahko vidiš in podoživiš samo v plesnem ritmu.

Zato Marko skače, Marko skače
Dokeč si ne strga hlače.

Folklorni festival v Beltincih, 43. po vrsti, je pokazal kako so stvari okrog nas preproste, sožitje mogoče. Ples, pesem in vera v človeka so brez meja. Ples moramo enostavno prebrati, dešifrirati kot navodilo za razumevanje sveta, izvleči iz njega moč ustvarjanja, darovanja, dobrote. Zato je naravno, da se bomo videli znova čez leto dni. Le plesat me pelji pa bo vse dobro. Do takrat pa uživajte, kajti življenje je lepo, vendar kratko.

Branko Šömen

Poslušanje ptičjega petja pod hruško v Gančanih

Zbrana družba pri poslušanju jutranjega ptičjega petja

Ko se odpravimo na sprehod v naravo, nas skoraj vedno razveselijo ptički s svojim petjem.

Turistično društvo Gančani že vrsto let ohranja tradicijo poslušanja ptičjega petja in pokažja z biči na binkoštni praznik, »risale«. V ranih jutranjih urah, ko sonce še ne vzide, se odpravimo pod staro hruško pri Tomaševih. Tam

zakurimo ogenj in ob klepetu in dobri družbi čakamo »sopi-lopija«. »Sopi-lopi« pravimo tistemu, ki najdlje spi, torej pride zadnji.

Poslušanje ptičjega petja je zelo lep dogodek. Popostrimo ga z jutranjo kavo in zajtrkom. Običajno je to pajani krūj, namazan s slastno zaseko.

Potem sledi pokažje z biči. To običajno delajo moški, tisti, ki to najbolj obvladajo. Tudi ženske smo spretne, vendar to zadovoljstvo raje prepustimo močnejšemu spolu.

V ranem jutru kramljamo o preteklih in prihajajočih dogodkih in tako skupaj načrtujemo, kaj vse bomo še počeli v naslednjih mesecih. Čas tako vse prehitro mine in razidemo se, ko se že zdani. Vabimo vas, da se nam v naslednjem letu pridružite in skupaj z nami prisluhnete ptičjemu petju, ki je nepozabno.

Smilja Rosić

Izvajanje posebnih socialnih programov Medobčinskega društva slepih in slabovidnih Murska Sobota v Domu oddiha v Izoli

Zaključek delavnice

Ljubezen in prijateljstvo v zrelih letih

Društvo slepih in slabovidnih Murska Sobota v okviru svojih dejavnosti med drugim organizira tudi izvajanje posebnih socialnih programov.

V času od 18. 5. do 21. 5. 2013 je bil tak program organiziran v Domu oddiha Zveze društev slepih in slabovidnih v Izoli.

V soboto, 18. 5. 2013, se nas je v zgodnjih jutranjih urah pred sedežem društva v Murski soboti zbralo dvainštirideset udeležencev, ki smo z organiziranim avtobusnim prevozom odpotovali proti naši destinaciji, Izoli. Udeleženci so bili iz sedemindvajsetih občin Pomurja skupaj s svojimi družinski člani, spremljevalci in strokovni delavci. Od

strokovnih delavcev so bili pri izvedbi programa navzoči: fizioterapevt, socialna delavka, tiflopedagog, učitelji vsakodnevnih veščin in prostovoljci.

Najprej smo se zapeljali proti Dolenjski in se ustavili na Zaplazu nad Čatežem, kjer smo se udeležili zahvalne maše za slepe in slabovidne Slovenije. Po maši je sledil kulturni program in druženje za vse udeležence.

V večernih urah smo prispeli na naš končni cilj, v Dom oddiha Zveze društev slepih in slabovidnih Slovenije Izola.

Dom je sodobno urejen in nudi polno penzijsko oskrbo. Ima prilagojeno plažo za osebe z okvaro vida, ki je oddaljena od doma le sto metrov.

V večernih urah je sledil spoznavni večer in animacijska delavnica, ki smo ji dali naslov *Postiljanje postelje tako ali drugače*. Delavnica je potekala pod mojim strokovnim vodstvom.

Zjutraj smo pričeli dan s pozdravom morju in soncu, kjer nas je na plaži z razgibavanjem animiral naš fizioterapevt.

V naslednjih dneh smo imeli temat-

ske delavnice tiflopedagoga in čas za druženje, ob katerem smo se sprostili in navezali medsebojne stike.

Odsotnost vsakodnevnega vrvenja, predvsem pa štiridnevni odklop - vse to je pripomoglo k aktiviranju osebne energije in h kvalitetnemu izvajanju posebnih socialnih programov, kar je bil tudi naš cilj.

Naš zadnji dan oddiha smo zaključili z delavnico *Ljubezen in prijateljstvo v zrelih letih* in tako zaokrožili naš program. Izolo smo zapustili s prijetnimi spomini in z novimi znanji, ki smo jih pridobili v okviru izvajanja programa.

Po prijetni vožnji smo se v Mursko Soboto vrnili v večernih urah z željo, da bi se takšni programi izvajali tudi v bodoče.

*Za MDSS Murska Sobota
zapisala soc. delavka, mentorica:
Marta Volmut*

Literarni natečaj DPM Beltinci – Poezija 2013

(12. 3. 2013–22. 4. 2013)

Literarni natečaj se je pričel 12. marca in zaključil 22. aprila. Avtorji so lahko poslali po eno pesem na poljubno temo v A kategoriji (osnovnošolci do vključno 7. razreda), B kategoriji (osnovnošolci 8. in 9. razreda in dijaki) in C kategoriji (študenti, zaposleni, upokojeanci, vsi mladi po srcu ...).

Letos je bilo poslanih 86 pesmi, od tega 7 v A kategoriji, 29 avtorjev je prispevalo pesmi v B kategoriji in 50 v C kategoriji. DPM-jevci smo posredovali 20 centov za vsako poslano pesem posameznega avtorja Društvu za zaščito in pomoč živalim sveta in njihovim skrbnikom, Animal Angels. Natečaj je bil tako obenem tudi dobrodelen. Zbrali in donorali smo 17,2 €.

Zmagovalca v A in B kategoriji sta prejela knjižni nagradi, zmagovalec v C kategoriji pa znesek 50 €. Hvala Zavodu Droplji za knjižni nagradi, pravljico Lučke Zorko in Roberta Titana Felixa *Grimolda* in roman Toma Podstenška *Sodba v imenu ljudstva*, ki je v tem letu nominiran tudi za nagrado Kresnik – uvrstil se je med deseterico najboljših romanov leta in bo zato zelo aktualno branje za mlade bralce.

Strokovno žirijo so sestavljali Lučka Zorko, pesnica, lektorica, nagrajenka Pesniškega turnirja leta 2009 in dobitnica listine Univerze v Mariboru za kulturne dosežke, direktorica Zavoda Droplje, Robert Titan Felix, pisatelj, pesnik in urednik pri reviji *Dialogi* in Denis Škofič, študent slovenskega jezika in književnosti na Filozofski fakulteti, pesnik, finalist Pesniškega turnirja 2011 in polfinalist Pesniškega turnirja 2013 ter zmagovalec Pesniškega vrtiljaka 2011.

Natečaj je bil do konca izbora in razglasitve zmagovalnih pesmi anonimen. Letošnji zmagovalci so avtorji pod šiframi ZVEZDICA ZASPANKA1, Roža iz pepela1 in Človeška Lučka.

Pod šifro ZVEZDICA ZASPANKA1 je v A kategoriji pesem prispevala avtorica Tia Štrichelj iz Osnovne šole Podzemelj. Zmagovalca v B kategoriji pod šifro Roža iz pepela1 je avtorica Dita Škalič iz Moravskih Toplic. V C kategoriji pa je

pod šifro Človeška Lučka zmagovalka Katja Šifkovič iz okolice Križ, ki pa trenutno študira v Tokiu.

V nadaljevanju objavljamo zmagovalne pesmi in obrazložitve komisije.

Zahvaljujemo se Vam, da ste s svojo pesmijo dogradili naš mozaik in prispevali h kreativemu ustvarjanju.

Kaja Cigan,
projektna vodja 3. Literarnega natečaja DPM Beltinci

A kategorija

KAMENČEK

*Živel nekoč je kamenček,
ki našla sem ga v travi.
Pomislite, koliko ljudi
ga je že našlo tam v naravi!
Vzela sem si ga in veste kaj?
Prinesel mi je srečo.
Zdaj pa v mojem žepu tiči
in se mi smeji.*

Tia Štrichelj, OŠ Podzemelj

B kategorija

Roža iz pepela

*Prekrasno je vzcvetela
ta roža, zrastle iz pepela.
Ogenj, ki življenje rani,
druge spet nahrani.
Kjer se bil je boj za preživetje,
raste zdaj najlepše cvetje.*

Dita Škalič, Moravske Toplice

C kategorija

*Če bi ti lahko dala nasvet,
bi bil, da nikoli ne postani kot mi.*

*Ne bi hotel biti –
nihče ne želi biti pošast,
uničevalec, prijatelj iz ognjev pekla,
prinesen skozi sedem krogov, samo da
opustoši ljudi, ki ga poskušajo ljubiti.*

*Ne bi se skrival v številkah, ki bi
preprečile odraščanje.
Ne bi se sklonil in pokrtil vsakič,
ko bi te nekdo poskušal držati
za več kot minuto.*

*Ne veš, kako je, ko poveš nekomu,
da bo vse v redu, ob istem času pa ti po*

*rokah polzi lastna kri; vedno pravim,
da bom prijateljem stala ob strani,
ampak velikokrat pozabim, da utrip
v moji roki izžerpava vedno več
mojega časa.*

*Iz pasivnega ne-maranja se sprevrne
v aktivno sovraštvo, ko v rokah
najdeš filozofijo; sprevrne se iz
zamrznitve v času v padec,
Evforično brskaš po škatli z robčki,
koža pa odpada, kos za kosom.*

*Vsaka beseda biča tvoje telo,
pozabiš, kako si se počutil,
ko te je nekdo ljubil;
koža je nastrgana kot pri starih lutkah.*

Ne postani jaz, ker si človek.

*Ljudi razčlenjamo, da si lahko predstavljamo
njihovo lepoto, kako nadgrajuje
našo, razčlenjamo jih, da se počutimo
bolje – grši smo od greha.*

*Trenutek, ko v rokah držiš knjigo,
se kaže v izrabljanju lastnega telesa,
ker je stradanje uma najbolj ogaben
greh.*

*S prsti med listi
začenjaš atomsko vojno.*

Katja Šifkovič, Križe

Kategorija A

Kamenček

Kamenček je vesela, igriva pesem. Uporabi metaforo kamenčka, ki po naključju sreča lirski subjekt in mu obogati življenje – kljub temu, da je lirski subjekt vesel in mlad, potrebuje kamenček, ki mu pozvanja v žepu in se smeje z njim, preprost, elementaren in živ, ker je tudi človek, v katerega žepu je, enako živ. Čeprav je pesem preprosta, pa uporabi pesniško figuro posebitve – kamenček, ki se v njenem žepu veselo smeji. Kamenček je za lirski subjekt amulet, majhna stvar posebnega pomena.

Kategorija B

Roža iz pepela

Gre za pesem z globoko tematiko minevanja in porajanja, miru in dinamike. Zgrajena je na osnovni metafori rože, ki zraste iz pepela, in ognja, ki je lahko

uničevalec ali kreator. Nadgrajena je z reflektivnim zaključkom. Gre za čist in ekonomičen izpis brez odvečnih besed, toda v sebi nosi globoko temeljno bivanjsko spoznanje. Pesem s tovrstno metaforiko bi lahko zašla v banalizacijo, toda *Roža iz pepela* se kljub klasični metaforiki temu spretno izogne, saj ne zapade v patetiziranje, ampak nam zgolj predloži podobo. Na koncu poda še žlahtno misel, da lepota raste iz bolečine.

KATEGORIJA C

Če bi ti lahko dala nasvet

Gre za reflektivno pesem z nadrobljen-

imi večplastnimi podobami, ki stopa z bralcem v intimni stik. »Mi«, ki se pojavijo v prvem verzu, so pravzaprav tisti, ki bralca rotijo, naj se varuje skušnjav, ker skušnjave prinašajo bolečino. V tekočih, z bolečino zaznamovanih utrinkih, nekakšnih samospoznanjih lirskega subjekta (konec koncev se »mi« v pesmi spremeni v »jaz«) je skrita globoka osebna izkušnja, ki jo živo in ganljivo ilustrira podoba razpadanja kože (*»... koža je nastrgana kot pri starih lutkah«*). Orožje, s katerim se ti »mi« gredo svoje male vojne, je beseda, ki lahko zveni pomirjujoče, a je v njej lahko vseeno prikrita grožnja in ravno

zaradi vseh možnosti svoje preobrazbe je lahko ravno beseda najhujša sfingična skušnjava. Če gledamo na pesem z drugega zornega kota, jo lahko interpretiramo tudi v okviru »vampirске tematike«, konec koncev so vampirji podobni kot lirski »mi« – z zapeljevanjem se hranijo s človeškim telesom in povzročajo uničenje. Pesem odlikuje tudi pretresljiv zaključek – *»S prsti med listi/ začenaš atomsko vojno«*, ki kaže na to, da beseda, ki je misel, ni preprosto misel, ampak je že tudi dejanje.

Ljudska glasba

*”V ljudski pesmi začutiš moč generacij,
ki so preživele vse viharje.”*

*(Ljuba Jenče-pevka, pravljíčarka in
zbirateljica ljudskega izročila)*

JSKD – Območna izpostava Murska Sobota je organizirala Območno srečanje pevcev ljudskih pesmi in godcev ljudskih viž. Srečanja se je udeležilo devet skupin, ki so se s svojimi pesmimi predstavile 15. junija 2013 v Kulturnem domu v Beltincih. Nastopile so ljudske pevke Večernice iz Beltincev, pevci Vzemi si čas iz Bratoncev, ljudske pevke Jesensko listje iz Dokležovja, pevci Melinški ciglarji iz Melincev, pevke iz Lipovcev, pevci iz Lipe, pevke iz Gančanov, pevski DUO iz Puconcev in tamburaška skupina KUD iz Beltincev. Vsem skupinam je skrbno prisluhnila strokovna sodelavka JSKD iz Ljubljane, ga. Jasna Vidakovič. Program je povezoval predsednik KUD Beltinci, g. Boštjan Rous. Vse skupine so prejеле priznanje za sodelovanje, ki ga je podelil vodja JSKD iz Murske Sobote, g. Geza Kišfalvi. Nastopajoči so s svojim petjem in igranjem navdušili zbrano občinstvo. Kako pa je bila zadovoljna strokovna sodelavka? O tem nam je več povedala po srečanju na strokovnem posvetu. Pohvalila je vse, ki gojijo ljudsko izročilo, seveda pa se je dotaknila tudi pomanjkljivosti, ki naj bi jih pevci v prihodnje odpravili. Tak posvet je vedno zelo dobrodošel, saj se ob koristnih

Nastopajoči so s svojim petjem in igranjem navdušili zbrano občinstvo

napotkih vsi izpopolnjujemo in učimo. Lepo in zaželeno bi bilo, da bi se še več skupin odločilo za ohranjanje našega ljudskega izročila in bi vse te nasvete tudi upoštevale pri sestavi in izboru svojih programov. Iz dolgoletnih izkušenj vem, da že vsak pevec ob zapeti pesmi začuti, če je le-ta dobro izbrana in zapeta.

Vsaka skupina je z nestrpnostjo pričakovala pisno oceno svetovalke, tudi mi. Seveda smo bili z oceno zadovoljni, saj je bila takole zapisana:

”Ugotovitve in priporočila:

Zelo dobro ste izbrale pesmi. Prva je obredna koledniška, pri kateri je pevka pela naprej, druga vojaška, nenavadna in malo znana prekmurska ljudska pesem, zapeta v dvoglasju, z občutkom, ubano in v duhu prekmurskega ljudskega petja.

Še naprej raziskujte svoje staro izročilo. Kot pomoč vam mogoče pride prav knjiga Josipa Dravca Glasbeno izročilo

Prekmurja iz leta 1957.” (J.V)

Moram povedati, da jo s pridom že uporabljamo in najdemo v njej marsikaj zanimivega in koristnega. Tako že brskamo po naši preteklosti in iščemo pesmi iz bogate zakladnice ljudskega izročila. ”V narodni pesmi leži velika moralna, vzgojna in izobraževalna moč.

Kjer zamre narodna pesem, tam zamre tudi narodna zavest. Narod in glasba sta in bosta medsebojno neprestano povezana. Zato moramo glasbo širiti med narod in ga oplajati z njenim vsebinskim bogastvom.

Glasba je v obliki narodne pesmi najnaravnejši izraz ljudskih množic,” je zapisal zborovodja in skladatelj Luka Kramolc.

*Marija Zver,
DPM Dokležovje*

Počitniški vrhunci Ambasade ŠKM

V sklopu Majanja smo izdelovali tudi glasbene instrumente - na sliki je predstavljena izdelava kalimb

Prevroči dnevi aktivistov Društva iniciative mladih nikakor niso uspavali oz. demoralizirali, saj smo naše aktivnosti uspešno izvajali tudi v času nehvaležne poletne mrtve klubske sezone, ko je večina potencialnih obiskovalcev kajpak na dopustih, oziroma na večjih glasbenih festivalih doma in v tujini, ki potekajo na prostem.

V času šolskih počitnic, med **2. in 4. majem 2013**, je v Ambasadi Štefana Kovača Marka Beltinci tako potekalo zdaj že dodobra uveljavljeno »Majanje«, s podnaslovom »**Dnevi kreativnosti in kritične misli**«. Tudi letošnja izvedba je postregla s številnimi zanimivimi brezplačnimi delavnicami, športnimi aktivnostmi (šah, namizni tenis), glasbenim programom, družbeno - kritičnimi predavanji ter filmskimi večeri. Udeležencem so bile med drugim na voljo glasbena delavnica (igranje na različne instrumente), kulinarčna delavnica, delavnica kreativnega pisanja, učenje osnov cirilice, delavnica izdelovanja glasbenih instrumentov, video delavnica Adobe Premiere in delavnica iz področja psihologije Mehanizmi socialnega vpliva. Gibanje za dostojno delo in socialno družbo je pripravilo delavnico o alternativnih ekonomijah s poudarkom na delavskih kooperativah in zadrugah, Delavsko punkerska univerza pa v obliki panela z gosti predstavitev koncepta demokratičnega socializma. Vsak večer smo si ogledali še filmski dokumentarec, ki se je navezoval na osrednjo tematiko dneva, za glasbeni del pa so poskrbeli duo »Najoua«, »DJ Kreftenstein« in »DJ Vuk-o- War« ter jamm-sessionisti. V sklopu Majanja je potekala tudi **nova solidarnostna akcija** - tokrat smo za ljudi v stiski zbirali hrano z dolgim rokom uporabe ter osnovne higienske potrebščine.

6. junija sta skupini »Hexenbrutal« (Beltinci, MS) in »Pissing in the Wind« (MS) ob povratku iz turnee po Češki izvedli skupne javne vaje. Kombinacija glasnozvočne eksperimentacije in old school punk pristopa je z obilnim improvizacijskim »absinth« elementom ter vključevanjem občinstva v izvedbo dosegla povsem izvenčasovne noise dimenzije, vredne dostojnega spomina na ČSSR.

S spektakularnim koncertom je **29. junija** svojo desetletko delovanja oeležila naša »Štefan Kovač Marko Banda«. Ob retrospektivi svojega dozdajšnjega delovanja, kjer prevladujejo etno, postrock in jazz ritmi, so množici obiskovalcev v posluh ponudili tudi nekaj najnovejšega, še nastajajočega materiala, znotraj katerega v obilni meri vključujejo elemente progresive. Čestitke, spoštovanje in še na mnoga leta!

4. julija so nas v sklopu turnee obiskali makedonski surferji »Molokai«. Mladičari so nas s svojimi poletnimi melodijami odnesli daleč, daleč stran, vse do obal sončne Kalifornije in spet nazaj do krute realnosti vsakdanjega v domačem laboriju, slavnika na glavi ter mrzlega piva v roki.

3. avgusta je v Ambasadi potekal festival »Po Balkanskim sokakima - Slušaj najglasnije!« s potujočim pisanim naborem zasedb iz nekdanje skupne države. Tako so se nam predstavili »Nachtzug« (Švedska/BiH/Italija), ambientalna psihadelija, elektronika/ melodični rock; »Dječak iz vode« (BiH), minimal rock, eksperimental; »Babilonci« (Hrvaška) eksperimental, elektronika, funky, trance; »Lou Profa« (Hrvaška) kantavtor, blues/country noir in »Kodagain« (Srbija) s svojim hibrid pop-om.

Slušaj najglasnije! je sicer prva glasbena neodvisna založba na Hrvaškem in v nekdanji SFRJ, ki skrbi za glasbene izdaje že od leta 1987. Med zasedbe, ki so tudi širšemu občinstvu postale znane po izdajah za Slušaj najglasnije!, sodijo Damir Avdić, Majke, Satan Panonski, Spoons, Messerschmitt, The Bambi Molesters, SCH, Goribor.

Posobotno depresijo in poletno dolgočasje pa nam je **11. avgusta** v sklopu »Heavy češke nedelje« odganjal češki dvojec »Depakine Chrono« in »Super-ego Kid«. Prvi so se predstavili z zajetno dozo noise math rocka, imenovanega tudi »kalkulator punk«, slednji pa s svojo mešanico indie, shoegaza, post rock-a, oziroma eksperimentalnega mešanja garažnega zvoka z ambientalnimi melodijami. Njihova glasba je instrumentalen kolaž žanrov in različnih motivov, vendar pa jo odlikuje nepričakovano jasna struktura in spodobna energija ter ustrezno razmerje med noise-om in melodiko.

Naj se ob koncu dotaknem še ene pereče teme. Naše društvo se tudi to leto, kot že mnoga leta zapovrstjo, preživlja izključno z lastnimi sredstvi, prejetimi s strani članov in podpornikov - od domače občine ali KS namreč ne dobimo niti centa finančne podpore. Zato nas je še toliko bolj zbudilo dejstvo, da moramo svoje plakate na panojih Komune v Beltincih od zdaj naprej plačevati. Razumemo, da to velja za podjetnike, privatne diskoteke oz. zabavišča, ampak da morajo društva (mislim na vsa društva, ne samo naše), ki delujejo v dobrobit lokalne skupnosti in širše, ki temeljijo na prostovoljstvu in skrbijo za mladinsko, kulturno, športno in družabno življenje v občini, za »nagrado« po novem še plačevati, da lahko ljudi sploh obvestijo o potekajočih dogodkih (vključno z dobrodelnimi akcijami!)...? Povsem nesprejemljivo! In to navkljub temu, da sami izobešamo in odstranjujemo plakate, ne da bi s tem komurkoli povzročali kakšne dodatne stroške. **Zelo žalostno in zgovorno stanje duha pristojnih političnih odločevalcev.**

*Tomaž Rous,
Društvo iniciative mladih*

Prišla je lipovska botra

Botro so zmeraj lepo sprejeli

Člani TD in ljudske pevke iz Lipovcev smo na letošnjem folklornem festivalu v živo prikazali obisk botre pri družini novorojenega sinka, ki je bil že deveti otrok v družini. Vam in nam smo želeli priklicati v spomin stari običaj, ki je bil živ pred približno šestdesetimi leti.

Nekateri od gledalcev so običaj dobro poznali. K meni je pristopila ženička, stara okrog osemdeset let, in rekla: „Čestitam vam, točno tako je bilo.“ Povedala je, da je bila botra enajstkrat.

Tudi jaz se še spominjam prihoda botre. Bila sem stara devet let, ko smo dobili novega člana - bratca Martina. Botro sem s sestrama čakala kar na cesti. Bil je hladan december, vendar nas zaradi velikega pričakovanja ni zeblo. Ko smo opazile njen prihod izza ovinka, smo hi-

tro stekle v hišo povedat novico. Vrnile smo se na cesto, jo pričakale in ponižno poljubile njeno roko (bila je tudi naša botra). Bili smo je veseli in toplo smo jo sprejeli. Vstopila je v hišo in zrinile smo se za njo. Preveč smo bile radovedne, kaj je v košari, ki jo je prinesla s seboj. Bile so same dobrote, kar sline so se nam cedile. Ampak potrebno je bilo počakati, kar nam je povedal strog očetov pogled. Botri so postregli s cvrtino in vinom. Potem nas je vse poklicala v sobo in nas vprašala, če smo pridni, če hodimo k maši, če ubogamo starše...Bila je prava spoved, saj so rekli, da botra pomaga staršem pri vzgoji otrok. Naša botra je bila verna in stroga žena, saj je imela dva sina duhovnika. Povabila nas je, naj se vsako nedeljo, ko gremo od maše mimo njene domačije, ustavimo in da bo že poskrbela, da dobimo kaj za priboljšek.

Doma so namreč imeli trgovino, bili so torej premožnejši. Pri nas pa ni bilo vsega v izobilju, tako da smo bili veseli vsakega darila. To so bili običajno bonboni ali z maslom namazani bel kruh, ostanki blaga za obleke, ki nam jih je na roko šivala mama. To je bilo pravo bogastvo. Kolikor se spomnim, smo se res večkrat oglasili pri njej. Morda se je hotela prepričati, ali res hodimo k maši. Smo jo pa imeli radi in ji včasih pomagali tudi pri kakšnem delu.

V prikazu tega običaja na festivalu v Beltincih smo vsi dobro opravili svoje vloge: lipovska botra Micka, strina, babica, otroci, oče in mama, ljudske pevke, ki smo zapele primerne pesmi, predsednik KS Lipovci, ki je pozdravil gledalce in seveda vsi ostali, ki so sodelovali ter pripravili značilno kulinariko.

Botra je imela v košari debelo kokoš, potico, rezance, belo goričko vino, govedino, vrtanik ter nekaj dobrot za otroke. Na novorojenca ni pozabila - dobil je prve oblekice, da bo staršem lažje preživeti z devetimi otroki.

Kljub veliki vročini smo se imeli lepo. Podoživeli smo stare običaje, se naužili dobrot, poklepetali in se družili.

Botre, še posebej bogate, vrnite se, da boste prinašale dobrote otrokom, še posebej tistim, ki živijo v pomanjkanju.

Vera Bezjak

Športna nedelja v Dokležovju

Po pohodu smo se osvežili in družili v prijetnem hladu

Kulturno-turistično društvo Dokležovje je v nedeljo, 16. junija 2013, za vse ljubitelje narave in rekreacije željne posameznike organiziralo pohod. Udeleženci so se na okrog devet kilometrov dolgo pot podali izpred vaško-gasilskega doma Dokležovje, nato pa nadaljevali po poljskih poteh proti Bratoncem, kjer so imeli tudi krajši postanek za osvežitev in okrepčilo. Pohoda se je udeležilo okoli dvajset krajanov in

ostalih posameznikov. V Dokležovje so se pohodniki vračali po kolesarski stezi Bratonci-Dokležovje. Na cilju so člani kulturno-turističnega društva za vse udeležence pripravili topel obrok in pijačo. Preostanek nedelje se je nadaljeval v sproščenem vzdušju ob druženju vseh pohodnikov.

Ines Baler

Tradicionalni pohod Turističnega društva »Sodar« Gančani

Pohod mimo starih zapornic na Ledavi

Člani našega društva že vrsto let organiziramo pohod v naravo. Letos smo se odločili, da ga izvedemo nekoliko drugače kot v prejšnjih letih, zato smo si izbrali tudi drugačno pot.

Ob 14. uri smo se člani društva, kakor tudi vsi ostali, ki so se nam pridružili, zbrali pred ŠRC-em v Gančanih. Od tam smo kolesarili do gozdarske hiše v Hraščicah. Začudilo nas je propadanje nekoč zelo lepo urejene hiše, v kateri

so bivali gozdarji s svojimi družinami. Preden smo vzeli pot pod noge, smo se okrepčali z dobrotami naših pridnih članic društva. Manjkala ni niti kava in pijača.

Nato smo se podali v prečudovito spomladansko naravo ob potoku Ledavi, kjer smo si ogledali zapornice, ki so nekoč služile za obratovanje mlina na Ledavi. Pot smo nadaljevali do mesta,

kjer se Ledavi pridruži še potok Lipnica. Nekdaj bistra kot solza teče zdaj onesnažena Ledava. Od tu smo šli naprej skozi gozd pod krošnjami mogočnih hrastov, gabrov in drugih dreves, ki so nam nudila prijetno senco. Čudovito je dišalo po mladem listju, ki je ravno takrat začelo brsteti v vsej svoji lepoti, kakor tudi številnih cvetlicah, ki so odprle svoje popke. Ob tem prelepem doživetju je vse prehitro minil čas in vrnili smo se po kolesa ter se po drugi strani odpeljali nazaj do ŠRC-a. Tam je nekaj naših pridnih članov, ki so se odpovedali pohodu, pripravilo malico, ki nam je vsem zelo teknila, saj smo bili že pošteno lačni.

Polni lepih vtisov smo se vrnili na svoje domove v upanju, da se bomo tudi prihodnje leto zbrali. Vabimo vas, da se nam takrat pridružite in skupaj z nami uživajte v neokrnjeni naravi.

Rozalija Zadravec

Utrinki iz Društva upokojencev Beltinci

- Kar nekaj časa se s svojimi aktivnostmi nismo predstavili v občinskem informativnem glasilu, kar pa ne pomeni, da v društvu nismo aktivni in ne uresničujemo programa dela, ki smo si ga zadali in ga sprejeli na LETNEM ZBORU ČLANOV 2. 3. 2013, tokrat v »Oštariji Kovač« na Melincih. Zbralo se je 218 članov, ki so spremljali in soglasno potrdili vsa poročila ter sprejeli predlog programa dela za leto 2013, predlog finančnega načrta 2013 in višino članarine 10 € za leto 2014.

Zbrane na zboru je pozdravil župan občine, dr. Matej Gomboši, ki je delo društva ocenil pozitivno in obljubil finančno podporo v okviru razpoložljivih sredstev. Pohvalil je prizadevanja za rekreacijo članov ter obljubil izgradnjo balinišča v športnem parku v Beltincih. Predsednik Pomurske pokrajine

ske zveze društev upokojencev Mirko Lebarič se je predsednici zahvalil za dobro delo društva, županu za spodbudne besede, pozdravil zbrane ter spregovoril o programu PPZDU. Predsednica prijateljskega DU Melinci Rezka Lainščak Škafar je pozdravila zbrane in podprla skupno srečanje obeh društev.

- V mesecu aprilu smo UREDILI PROSTORE DRUŠTVA NA PANONSKI CESTI 43. Član Anton Žižek iz Lipovcev je pisarno prebelil, Jože Berendijaš iz Dokležovja je ob pomoči treh članov sestavil novo opremo, g. Srša nam je donatorsko zarobil itison, članice pa so prostore očistile.

- 19. aprila je bila izvedena 1. ZELIŠČARSKA DELAVNICA v Ižakovcih. Udeležilo se je 11 članov. V okviru delavnice so pripravili juho in namaze iz čemaža.

- V maju smo organizirali dva izleta. 9. 5. smo potovali na Gorenjsko (Begunje, Radovljica, Brezje); izleta se je udeležilo 51 članov. Program je bil v celoti realiziran in udeleženci zadovoljni.

17. 5. je 22 prostovoljk obiskalo Psihiatrično bolnišnico v Ormožu, kjer so doživele zelo lep sprejem. Seznanile so se z delom s pacienti, kar je za prostovoljke pri njihovem delu s starejšimi še kako pomembno.

- S strani občine smo bili zaproseni za posredovanje POROČILA O DELU DRUŠTVA za leto 2012, Finančnega poročila za leto 2012, kopije računov o porabi sredstev dotacije občine in fotografije ključnih aktivnosti, ki smo jih izvajali po programu dela. Vse zaproseno sem posredovala 15. 5.

- 24. 5. sem oddala VLOGO na

Združeni upokojenci občine Beltinci na Poletnem srečanju na Melincih

JAVNI RAZPIS ZA SOFINANCIRANJE PROGRAMOV IN PROJEKTOV DRUGIH DRUŠTEV Občine Beltinci v letu 2013.

- 31. maja so člani Mešanega pevskega zbora Števan Kúhar iz Bratoncev pod vodstvom zborovodje Štefana Matka nastopili na Pokrajinski reviji upokojenskih pevskih zborov DU Pomurja v Gledališki dvorani v Lendavi. Zapeli so tri pesmi in prejeli pohvalno kritiko in čestitke ocenjevalke. Po besedah člana zbora in UO Jožeta Vinkoviča je bil sprejem v Lendavi enkratno, takšno je bilo tudi mnenje pevcov in prisotnih.

- 5. 6. se je sestala Komisija za šport. Dogovorili smo se o začetku športno – rekreativnih aktivnosti. Te pa so: VRTNO KEGLJANJE vsak 1. in 3. petek v mesecu v ŠRC Lipovci (vodja Franc Mlinarič – Jože Tivadar) in KOLESARJENJE vsako 2. In 4. sredo v mesecu izpred gradu v Beltincih (vodja Ludvik Janža – Jože Šömen).

- V okviru »Ciglarških dnevov« v organizaciji TD Melinci smo 29. junija na brodu ob reki Muri na Melincih izvedli skupno srečanje članov DU Beltinci in DU Melinci. Srečanja se je udeležilo 167 udeležencev. Člani obeh društev so pripravili kulturni program. S strani DU Melinci je nastopil ansambel z domačimi priložnostnimi instrumenti, DU Beltinci so zastopali člani MPZ Števan Kúhar iz Bratoncev in članici igralske skupine društva Marija Horvat in Marija Baša – Kerec iz Beltincev, ki sta s priložnostnim skečem vse prisotne do solz nasmejali. TD Melinci je za goste – upokojence izvedlo PRIKAZ IZDELOVANJA CIGLA, sprejeli smo

udeležence MEDNARODNEGA SPUSTA po Muri, med katerimi je bil tudi naš župan, ki ni zamudil priložnosti in je pozdravil prisotne člane najštevilčnejšega društva v občini. Tokrat smo bili namreč v prijateljskem druženju zbrani upokojenci iz celotne občine. Vzdušje je bilo res prijetno, pohvala TD Melinci s predsednikom Janezom Koštrcom za pripravljeno hrano, ga. Heleni za vodenje programa in ga. Rezki, predsednici DU Melinci, za sodelovanje.

- Odzvali smo se vabilu TD Lipa in z ekipo treh članic (Elizabete Bokan, Elizabete Vöröš in Milene Makovec) sodelovali na njihovi »Langašijadi« ter prejeli PRIZNANJE za sodelovanje.

- 11. julija je PPZDU organizirala SREČANJE UPOKOJENCEV POMURJA v Termah 3000 v Moravskih Toplicah. Udeležilo se ga je 36 članov našega društva. Prisostvovali smo bogatemu kulturnemu programu v organizaciji Komisije za kulturo pri PPZDU Murska Sobota in pozdravnim nagovorom župana občine Moravske Toplice g. Glavača, podpredsednika ZDUS Antona Donka ter pomurskega poslanca g. Ficka. Družili in veselili smo se ob zvokih ansambla »Horizont«in izkoristili popuste v ponudbi Term 3000.

- Z vizitko in čestitko smo se spomnili članov, ki so v tem letu že praznovali 80. ali 90. ROJSTNI DAN. Za to pozornost vestno skrbi članica UO Marija Berendijaš.

- Koordinatorica projekta »STAREJŠI ZA STAREJŠE« Ana Marija Vučko poroča o tekočem delu prostovoljk, ki obiskujejo vse starejše občane

nad 69 let. Prostovoljke pridno beležijo in izpolnjujejo zahtevano dokumentacijo ob obiskih in jo prinašajo koordinatorki ob torkih, ko ima uradne ure v društvu. Poroča tudi o posameznikih, ki so izjemno veseli obiskov prostovoljk in tudi takih, ki bi jih želeli še več. Žal se najdejo tudi takšni, ki obisk odklonijo. Za čestitke ob visokih okroglih obletnicah članov smo poskrbeli v društvu, PROSTOVOLJKE pa ob jubilejih obiščejo tiste, ki niso včlanjeni v DU.

- Upravni odbor društva se je sestel na petih sejah, ki so bile vedno sklepčne, prisostvoval jim je tudi predsednik NO Jože Tivadar. Seje so zapisniško vodene, vse aktivnosti so podprte s sklepi.

Teh« utrinkov« se je kar nabralo. Ko spremljam realizacijo programa, je več kot polovica dela že opravljenega. O drugi polovici bom poročala naslednjič.

Dragi člani in spoštovani občani, ki spremljate dogajanja in aktivnosti v društvih in v občini ter prebirate Malega Rijtara, utrinke sem za vas pripravila

*Mira Šömen,
DU Beltinci*

Upokojenki sta nas v priložnostnem skeču "Na avtobusni postaji" do solz nasmejali

22. Būjraški dnevi, 8. - 11. avgust 2013

Izvedli smo etno-kulturne vsebine vezane na reko Muro: būjraštvo, mlinarstvo, brodarstvo, mitologijo (murske vile), opravila z lanom in tkalstvo –, ki jih na naši tradicionalni prireditvi Būjraški dnevi kot kulturno izročilo obnavljamo in prikazujemo.

Dogodki so se odvijali v času od 8. do 11. avgusta na Otoku ljubezni na Muri v Ižakovcih in to že dvaindvajsetič.

Četrtrič smo organizirali Večer mitologije, poezije in glasbe v sodelovanju z Društvom slovenskih pisateljev. Domače Društvo za kulturo in ljudsko izročilo je pripravilo ples vil, pisateljsko društvo zagotovilo branje pesnikov, glasbo je na harmoniki izvajal Boštjan Baša, profesor glasbe.

Prav tako četrtrič smo izvedli koncert STARIH MUZIK – AKUSTIČNA GLASBA, ki je do pojava elektrifikacije in digitalizacije glasbil, to je do sredine 20. stoletja bistveno zaznamovala družabno življenje v prostoru reke Mure. Danes je v spominu mladih že skoraj pozabljena, zato smo jo tudi letos oživljali; godci so med letom nastopali na lokalni radijski postaji Murski val, koncertni nastop pa je potekal na sami prireditvi. Sodelovalo je pet skupin in harmonikar v pevski spremljavi svoje žene. Skupina godcev iz Dolinskega je ob tej priliki predstavila edicijo o štirideset letnem delovanju godčevskih skupin iz omenjenega prostora. Skupno število vseh muzikantov je bilo 25. Strokovni vodja prireditve akustična glasba je Tomaž Rauch.

Prikaz izdelave fašine na Būjraških dnevih

Izvedli smo še običaj mlačve na stari način v sodelovanju z domačim društvom »Pufkači« in gostujočim - »Pūčki«, ter kulturni program z naslovom Pesem in beseda z nastopom slavnostnega gosta, prleškega etnologa in humanista, prof. dr. Mirana Puconja in glasbeno-recitatorsko točko v sodelovanju domačih interpretarjev (dijakov) in Gimnazijo Franca Miklošiča iz Ljutomera. Letošnja »okrogla miza« je ponudila vprašanja in odgovore strokovne, politične in civilne javnosti na temo Lokalna energetika, kmetijstvo in turizem kot ekonomska priložnost za Pomurje.

Tudi letos je potekala otroška likovna delavnica pod vodstvom vrtca Beltinci.

Sicer pa je glavna značilnost būjraških dnevov v tem, da ob Društvu za kulturo in ljudsko izročilo in Turističnem društvu Būjraš Ižakovci sodelujejo vsa preostala društva v vasi, Športno društvo, PGP Ižakovci, Društvo prekmurskih būjrašov, Društvo starodobnikov »Pufkači«, in kot nosilec KS Ižakovci, ki združuje še najpomembnejši potencial v vasi, to so krajanke in krajani Ižakovec. Prireditve Būjraški dnevi je prav zaradi dejstva široke organizacijske razvejaniosti tako odmevna etno-kulturna in družabna prireditve v širšem pomurskem prostoru.

*Za organizacijski odbor
Tine Mlinarič*

TILIA
041 515 976

print

Štefana Kovača 3, Beltinci
www.tilia-print.com

- tisk in vezenje na tekstil
- plakati, transparenti, table
- kartonska embalaža
- tiskovine
- štampljke
- vezava diplomskih nalog

Čarobni večer poezije in glasbe na Otoku ljubezni

V okviru prireditve 22. Būrjaški dnevi, ki se v soorganizaciji Društva za kulturo in ljudsko izročilo Ižakovci med 8. in 11. avgustom odvija na Otoku ljubezni Ižakovci na Muri, so se včeraj zvečer na slikovitem Mitološkem večeru - večeru poezije, mitologije in glasbe z literarnim branjem predstavili ugledni člani Društva slovenskih pisateljev Maja Vidmar, Josip Osti in Tine Mlinarič. Društvo za kulturo in ljudsko izročilo Ižakovci je pripravilo ples vil; nastopila so dekleta iz vasi Ižakovci - Teja Žižek, Tamara Jerebic, Lucija Vidonja in Nuša Celec. Glasbeni program je v lepoti >>amfiteatra na brodu na Muri <<, na poetičnem in nekonvencionalnem dogodku izvajal Boštjan Baša. Mitološki večer, ki nam je dal literarno, glasbeno in mistično doživetje, je del programa Pisatelji in reke - sklopa rastočega projekta Društva slovenskih pisateljev - Slovenska pisateljska pot.

Osnovni namen Slovenske pisateljske poti, kulturnovarstvenega, knjižnega in medmrežnega projekta, je oživljanje in predstavljanje slovenske literarne dediščine ter obiskovanje in doživljanje slovenskih pokrajin kot "literarnih pokrajin".

Nina Kokelj
Društvo slovenskih pisateljev

Mitološki večer z vilami, poezijo in glasbo je potekal v čudovitem ambientu ižakovskega broda

Beseda glasbenega gosta:

Vas Ižakovci leži na široki ravnici prekmurske nižine in je sosednja vas mojega rojstnega doma v Melincih, kjer sem odraščal in preživel svoje otroštvo ter mladost. Razlog, da sem se odzval povabilu Tine Mlinariča na mitološki večer v sklopu Būjraških dnevov v Ižakovce pa je v veliki meri tudi reka Mura, ki nežno boža obe vasi, povezuje ljudi, ter neutrudno v vsej svoji živahnosti brez besed teče mimo in se vedno znova vrača, tako kot tudi mi. Rad imam poezijo, ljubim glasbo. Vedno znova se obračam ali k eni ali k drugi, največkrat pa kar k obema, saj me to notranje bogati in na nek način tudi poživlja, oživlja, radosti... In tako smo na mitološkem večeru združili besedo z glasbo in to dobesedno na ramenih valov reke Mure (na brodu), ki so nas zazibali pozno v noč....

Boštjan Baša,
prof., glasbeni pedagog,
svobodni umetnik

Utrinek iz publike:

Būjraši so sinonim za Otok ljubezni; lahko, da je tudi obratno. Pesnik in odstiralec mistične Mure, Tine Mlinarič, je na brod povabil izzivajoči dvojec: kleno, a vendar fragilno Majo Vidmar in poduhovljenega, a tudi malo porednega Josipa Ostija. Oba sta seveda govorila o ljubezni. Takt murskim vilam, ki so prižigale ogenjčke, pa je s harmoniko dajal izjemni Boštjan Baša. In kdo bi si mislil, da se med vonj temne reke tako lepo ujame tudi argentinski tango?!

mag. Norma Bale,
Zavod za kulturo, turizem
in promocijo Gornja Radgona

Beltinski kronometer 2013

Atraktiven štart tekmovalca na Beltinskem kronometru

Kolesarski klub KK Tim Mlin Beltinci je v soboto, 22. junija 2013, uspešno izpeljal tradicionalni Beltinski kronometer. Od leta 2005, ko so člani kluba organizirali prvega, je bil ta že deveti po vrsti. V lepem in sončnem vremenu se je na 10,8 kilometrov dolgo progo Beltinci-Gornja Bistrica-Beltinci podalo 33 rekreativnih kolesarjev, ki so tekmovali v petih kategorijah - cestna kolesa, trekking in gorska kolesa, ženske, mladina

in moški nad 50 let.

Absolutno najhitrejši je bil Miran Titan iz KK Tropovci, ki je progo prevozil v času 15 minut in 34 sekund in tako postal tudi zmagovalec v kategoriji cestnih koles. Med ženskami je slavila domačinka Marija Brest, ki je dosegla čas 18 minut in 58 sekund.

Sočasno s kronometrom je potekal tudi četrti minikronometer, ki ga klub organizira v sodelovanju z Vrtcem Beltinci in občinskim Svetom za preventivo in vzgojo v prometu (SPV). Minikronometer, krajša spretnostna vožnja, je namenjen malčkom, ki tako na poučen in zabaven način spoznavajo kolesarjenje.

Zahvaljujemo se vsem, ki so pripomogli k uspešni izvedbi prireditve in na svidenje prihodnje leto!

Rezultati kronometra:

CESTNA KOLESKA

1. TITAN MIRAN 15:34
2. KOSI MLADEN 16:16
3. KOTER BOŠTJAN 16:38

ŽENSKA KATEGORIJA

1. BREST MARIJA 18:58
2. CELEC KLAVDIJA 20:04
3. KRANJČ MAJDA 25:57

MLADINA DO 16 LET

1. HORVAT ŽIGA 17:21
2. RENGEO ALEKSANDER 21:25
3. PINTARIČ MARKO 27:21

NAD 50 LET

1. VRBNJAK VLADO 18:14
2. KARBA DRAGO 18:25
3. BOGŠA RADO 19:40

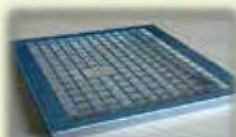
TREKING IN GORSKA KOLESKA

1. POZDEREC DEJAN 19:50
2. MARKOJA LEON 20:31
3. KOLAR JOŽEF 22:49

Zapisal:
Leon MIHALIČ

aluovar
proizvodnja kovinskih izdelkov d.o.o.

Gančani 122/a, 9231 Beltinci
T: 00386 (0)2 542 22 96
F: 00386 (0)2 542 22 97
m: 00386 (0)31 509 909
e: info@aluvar.si / www.aluvar.si

- Izdelava in montaža vseh vrst notranjih in zunanjih ograj
- Izdelava vhodnih dvoriščnih vrat
- Projektiranje in izdelava nadstreškov (terase, carport..)
- Izdelava pomožnih in industrijskih podestov
- Izdelava kovinskih izdelkov po naročilu (Alu/inoks/železo)

Svetovanje – projektiranje – izdelava – montaža

50 let mature učiteljišča v Murski Soboti

*»Življenje teče in ne čaka,
fotografija ostane vedno enaka.
Spremeni se človek in postara,
podoba tvoja mladostna
vzporedno z njim koraka.«*

Marija Zver

Minilo je okroglih petdeset let, odkar smo se na valeti poslovili in ubrali vsak svojo pot, ki nas je kot mlade učitelje zanesla v različne kraje naše lepe Slovenije. Naši začetki v službi nikakor niso bili lahki, čeprav smo bili mladi, polni energije, optimizma in pedagoškega erosa.

Vsaki pet let smo praznovali obletnico mature ter si izmenjali življenjske in poklicne izkušnje, ki so nas naredile zrelejše. Letos se nas je v hotelu Diana zbralo 22, pogrešali pa smo tudi tiste, ki se srečanja žal niso mogli udeležiti. Vse priprave so bile v rokah »abrahamovega urada«, ki so ga sestavljale Anica Crnkovič, Marijana Mihalič in Marija Zver. Vsak udeleženec je dobil simbolično darilce ter lep, ročno narejen prtiček, ki ga je naredila kolegica Metka Fras. V kratkem kulturnem programu smo zapeli slavnostno Gaudeamus igitur in podelili priznanja za naših uspešnih petdeset let.

Spomnili smo se tudi vseh preminulih profesorjev in sošolcev, ki smo jim poklonili enominutni molk. Žal se srečanja ni mogla udeležiti naša razredničarka prof. Milena Tomažej, ki jesen življenja preživlja v domu DOSOR v Radencih, smo jo pa zato obiskali mi in jo prijetno presenetili.

V veselem vzdušju smo obujali spomine na naše srednješolsko obdobje in izbrskali marsikatero zanimivost. Vsa leta smo bili prijetna družčina

Skupinska fotografija učiteljiščnikov
v hotelu Diana

nadebudnih mladenk in mladeničev, ki so prihajali v Mursko Soboto iz obeh bregov Mure. Vedno smo bili pripravljeni na akcijo in marsikatero smo tudi ušpičili. Čeprav nas je bilo v razredu več kot trideset, smo vedno trdno držali skupaj in to nam je marsikdo zavidal. Nasmejali smo se pozabljenim dogodivščinam iz šolskih klopi in izletov. Z zanimanjem smo si ogledovali fotografije ter poslušali življenjske izkušnje zdaj že zrelih upokojencev. Veseli in ponosni smo, da smo v vseh letih svojega poučevanja predajali znanje številnim generacijam, ki so danes poslušni in uspešni ljudje. V vsakem izmed njih je tudi delček našega dela, ki smo ga položili kot majhen kamenček v mozaik vsakega izmed njih, zato smo še toliko bolj veseli njihovih uspehov, ki jih dosegajo na svoji poklicni in življenjski poti.

Naše druženje je ob prepevanju pesmi in smehu hitro minilo, v srcu pa smo čutili toploto in veselje. Vsak od nas je odšel na dom s prijetnimi občutki in željo, da se kmalu spet srečamo. Poslovili smo se s Pavčkovimi verzmi:

*»Vsak človek je svet zase,
čuden, svetel in lep
kot zvezda na nebu...«*

*Vsak tiho zori,
počasi in z leti,
a kamorkoli že greš, vse poti
je treba na novo začeti.«*

Jutri je nov dan, začetek novih doživetij,
zato stopamo pogumno naprej.

Marija Zver,
DPM Dokležovje

Ti prečudovito jutro. Kaj prinašaš temu ljubečemu srcu, njegovemu utripu, ki preko diha zaznava veličino dneva?

Pogled ujame lepoto prebujanja sonca, zlitega z rdečico topline pred sije, ki prebuja vse speče. Moja veličina se ne more primerjati z veličino tega, kar raste v meni ob zlitju s teboj. Vdih, prva solza, ki greje, kot grejejo prvi dotiki žarkov. Nasmeh, iskre v očeh in korak, lažji od peresa. Drsim po poti, da vpijem vase vse, kar zamuja zaspana duša v teži vsakdanjega boja za obstoj. A ne danes. Danes je dan, ko življenje pijem, sprejemam, se ga dotikam, se zlivam z vsem, kar je. Danes jaz nisem telo, sem duša, ki potuje, odkriva, razkriva in podarja podarjeno. Ti lepota, ki me omamljaš. Pelji me v svet, ki presega vsak zdrav razum, vse, kar odprto oko ne more videti, a zaznaš ti, ki projiciraš vame nevidno, a občuteno. Občutja so silna, dobivam podobe. Pojdi z menoj na tole popotovanje, kjer potuješ, a ne ostaneš za vedno. Sanje, s katerimi si obdarjen, in danes te vodim skozi svoje. Vstopi osvobojen vsega, kar te drži pri tleh, kajti danes boš drsel, lebdel in poletel, kot poleti ptica prvič na svojih krilih. Z vetrom, ki osvobaja vse. Ni me več, čeprav vidiš moje telo, opazuješ reakcijo. A misel me že pelje po poti, kjer ni sledu sedanjosti, ni pogleda preteklosti, prihodnost pa je le večnost v enem samem utripu toplega vala, ki me omamlja, kot to zmore le ljubezen. Zaznavam jo, kako me greje, kako me umirja, mi podarja svoje darove, solze, ki oznanjajo njen veličasten prihod. Tukaj si, krožiš v meni in se preko biserov spustiš po mojem licu. Naj se te dotaknem, držim na dlani, saj bliže od tega ne zmoreš biti. Ne potrebujem večjega dokaza od tega. Toliko milosti, hvaležnosti in daru v eni sami kaplji, ki je prišla naravnost iz samih globin znotraj mene. Občutim lahkotnost diha, toplino krvi, ki kroži po žilah. Pot ljubezni, ki se spreminja v miren tok in loči kapljo po kapljo, da se rodi v hvaležnosti, ki jo daruješ življenju. Ponovno us-

merim pogled v nebo, ki že spreminja svojo barvo in sonce je vse više v vsem svojem siju. Vodi me. Naj me nese, saj vem, da prihajam v tvoje zavetje. Pogled samo to rodovitnost tal, po katerih hodim. Koliko bilk, dreves pričara magijo. V meni je silna želja, da bi se sklonila in poljubila tla, po katerih hodim. Nagnem dlan proti tlam, blazinice prstov zdrsijo po vrhu trave, se ustavijo na prečudovitem cvetu, kot bi bil ustvarjen samo zame. Ne, ne bom ga utrgala, naj me pot vodi k njemu, vse dokler se njegovi cvetovi odpirajo nebu, da ga pokrijejo svetlobne niti. Že zagledajo oči mogočnost dreves. Pokončna drža, trdnost, varnost, zavetje, ki seva od korenin navzgor do debla. Objemam te, slišim utrip, ki ga uglasim s svojim. Hvala ti, da me tako prijetno razvajaš. Naj te obdarim s tem, kar sem prejela. Solza ponovno spolzi. Ne, ne brišem je. Naslonim lice, da jo začuti. Ta dar, ki me prevzema in ga želim dati ravno tebi, ki me z nevidno silo objemaš še močnejše, za moja ušesa. A vseeno njegova moč umirja mojo, da bi kar plesala od sreče. Zakaj pa ne? Dvignem roke visoko, se nasmehnem in zavrtim. Kot plesalka sreče, ki širi svoje veselje na vse, ki ga zmorejo doseči. Doseči srečo, naj se ovije okrog tebe, naj te prevzame, povzdigne. Le pleši, pleši z menoj. Takole, ja, zavrti se, dvigni roke visoko v zrak. Naj dosežejo same krošnje dreves, katerih listje plapolja z dotiki diha, ki ga prejemam tudi sama. Ta zrak, ta dragocenost, ki nima vrednosti. V svojem plesu, ki se je spremenil v poskakovanje, objemam vse, kar doseže moje oko. Počutim se kot v sanjah, saj bi najraje poskočila tako visoko, da bi videla krošnje pod seboj in zavpila od sreče: "Poglej me! Občuti to veselje, od katerega kar kipim!" Nasmeh tebi, ki potuješ z menoj, čeprav preko misli. Poskakuj, pleši, bodi svoboden vsaj za hip, zdaj, v tem trenutku. Občuti, kako drsi korak in misel, preko katere se sprašuješ, kam

me bo vodila naprej. Prisluhni. Slišiš? Žuborenje kristalnih voda. Saj me bo razneslo od te silne ljubezni! Občutim, kako se dvigujem, postajam prevelika za to malo, šibko telo. Nasmeh. Ja, kar nasmehni se z menoj, saj vem, da poznaš ta občutja, ki jih doživljam v tem trenutku svojega potovanja. Še en nasmeh, tako, ja. Ha ha ha. Nisem se mogla upreti. Le kako bi se, ko vem, da si ob meni. Pomežiknem ti in že sem na kolenih ob tem naravnem biseru. Moj odsev je jasen kot slika v ogledalu. Prsti na gladini še ne želijo v globine. Preko dotika sprejemajo hlad, ki hladi vročo kri, ki je vrela od silne želje vsrkati vse hkrati, a ne bom prehitevala ničesar. Naj se hladi, kajti še veliko tega jo bo pogrelo. Nasmeh. Svoje bisere na licu primerjam z biseri na prstih, ki so se ujeli in v počasnem posnetku se kaplja za kapljo spušča nazaj v reko. Hvala ti za to lepoto. Ta tok, ki me spominja na kri, ki kroži v meni in vse okrog so moji zakladi, vidni le tem, ki gledajo iz globin svojih src in duša kaže, kar je zaznala. Vodi me pot, vodi naprej do mogočnega skalovja, da se zavedam, kako trdna je volja, kako strma je pot in vera, da zmorem doseči vrh. A moram plezati, da občutim svobodo? Ne. Vem, da ni lahko, da je potrebna vztrajnost, spretnost, a moj duh se zaveda, da zmore vzleteti tudi od vznožja in videti od blizu, kar ptica vidi v letu. Želiš leteti? Pojdi, sledi temu, kar te žene proti vrhu. Jaz ostajam tukaj, na tleh in letam proti nebu, a ne gledam z višav. Grem proti svojemu domu. Srce me vleče tja, kjer je največji dar izmed vseh. Morje. Vzdih ugodja ob dotiku mivke pod nogami. Kako prijetno razvaja, kot bi se te dotikali sami angeli. Kri ponovno segreva silna želja, da ta občutek ne ugasne. Z nasmehkom puščam za seboj sledi, ki jih bo izbrisal prvi val, ki ga bo prineslo na rob plaže, po kateri se sedaj sprehajam. Sonce se je že močno ovilo okrog mene, greje me, mi daje moči,

da končno prispem na cilj, kamor me je vleklo že prvo občutje ob sončnem vzhodu. A zakaj zamujati te darove, ki sem jih srečevala na svoji poti, da sem sedaj tukaj, kjer se počutim, da sem našla vse v enem? Svoj dom. Ljubezen, mir, pripadnost oceanu ljubezni. Nasmešek. Globine so moj svet. Tja si želim. Naj bo to morje, del zunanjega sveta ali morje čustvovanja, da občutiš vso to lepoto tudi znotraj sebe. Privlači me. Močnejše je od vsega, kar sem občutila do sedaj. Spustila se je solza vseh solz, ob kateri vzdihneš tako globoko, da kar zaboli. To je to, več od tega ne potrebujem, da vem, da sem prišla tja, kjer mi je biti. Svobodnejša od ptice v letu, ki s svojim petjem oznanja mir in harmoni-

jo med naravo in vsem, kar utripa z njo. Prisluhni ji. Naj te prebuja iz spanja, morda iz globoke kome, ko hrepeniš po tem, del česa si že s samim rojstvom. Danes sem zmagovalka nad vso bolečino, nad vsem bremenom, nad vsem, kar senči vso veličino sveta in ubija čustva, da se zlivamo s tem. Morda jutri ne bo mojega koraka, ne petja iste ptice, ki jo poslušam, a prihaja tvoja sled, nov zalet, novo upanje v petju ptic, ki bodo le prinesle, kar predhodnim ni v celoti uspelo. Kje boš našel mene? V globinah. Že letim, skok in ni me več. Le veličastni dvig kapelj, spet v mogočen val, da oznanijo, da sem blizu. Sonce spušča svoje žarke za menoj, a ne dosežejo globin. Nebo se obarva rdeče, nič več

ni zlatih niti, ki grejejo. Tone rdeče ogriinjalo za menoj v globine in s končnim potopom se rojeva noč. Na nebu luna, v siju, ki osvetljuje gladino in ob njej zvezdna preproga, ki šepeta o ljubezni z višav, videnih v drugačni luči, ki ne greje, temveč umirja, ziblje vse k počitku. Zvezde na nebu podarjajo skrite sanje, hrepenenje, da se potopimo vanje, objeti v svoji podzavesti zaznav tega, kar zaznavamo z zaprtimi očmi. Naj te ziblje, naj te razvaja, naj te vodi, da boš prebujen v svojih prepoznal, kar si sledil ob zvezdnem siju.

*Za Vas izbrala
Lilijana ŽIŽEK*

Obisk DOSOR-ja v Radencih

„Včasih se v nas v tisočinki sekunde zgostijo razpršene meglice v mogočen oblak, iz katerega se iztisne kapljica dragocene tekočine – misel.“

Rudi Kerševan

Nekdanje učenke smo obiskale razredničarko prof. Mileno Tomažej

Moje misli so se v zadnjem času vrtele okrog priprav na obletnico mature, s katerimi je bilo kar precej dela. Uhajale so v srednješolske dni, ko smo se družili s sošolci in našimi profesorji, ki so nam vcepljali znanje in s svojim delom in zgledom oblikovali naše mlade osebnosti. Vsak izmed njih je v nas zapustil delček sebe.

Ena izmed njih je bila prav gotovo naša razredničarka, prof. Milena Tomažej – slavistka.

*Ni bila samo slavistka dobra,
vsa pojava njena mila
nam je mlada srca napolnila.
Skupaj smo se trudili,
gramatiko in književnost se učili.
Z nami je trepetala, sočustvovala,
če vprašanja niso bila ta prava,
da smo zaman k njej pogledovali
in odgovore iskali.*

Vedno nas je vzpodbujala in pomagala iskati prave rešitve pri naših odločitvah. Na vsakem koraku se je trudila in nam bila velika vzornica. Po končani maturi smo se poslovili, vezi z njo pa so ostale trdne še naprej. Odšla je na novo službeno mesto v Maribor na Zavod RS za šolstvo, kjer je opravljala svetovalno službo.

Rada je prihajala na naše obletnice, srečevali pa smo se tudi v gledališču in operi. Veselje ob srečanju je bilo neizmerno.

Ko se zaradi bolezni ni mogla udeležiti kakšne obletnice, nam je poslala prijazno pismo.

Žal je tudi ob naši 50 – letnici ni bilo z nami. Zaradi bolezni si je poiskala topel dom v DOSOR - ju v Radencih.

Naša trojka, Anica, Marjana in Marija, smo jo obiskale v novi sredini in ji prenesle pozdrave vseh udeležencev. Vesela in srečna je bila našega obiska. S solzami v očeh nas je spraševala, s čim si je vse to zaslužila.

Veselo smo kramljale ob pitju kavice in

obujale spomine. Osebjem v domu je vedelo o naši Mileni povedati same lepe stvari in pohvale. Iz njenih modrih oči je še vedno žarel žarek dobrote, ki ga je nosila v sebi vse življenje.

„Dobrota je vedno prednost. Ni nujno, da bi iskren, prijazen in koristen človek postal slaven, vendar je spoštovan in priljubljen. Postavil je trdne temelje uspeha in njegovo življenje ne bo zaman.“
Herbert N. Cassou

Marija Zver

NEZACELJENE RANE

*Če mogel bi,
s poljubi izpil bi
žalost iz tvojih oči.*

*Tudi objeti ne morem
tako te močno,
da bi izginila srca bolečina.*

*Le ramo svojo
lahko ti ponudim.
Na njej odpočij si.
Morda vsaj za trenutek.
Malo manj te bodo skelele
nezaceljene rane iz tvoje
mladosti.*

Janez Maroša

Janez Mujdrica – Naš misijonar s pomembnim poslanstvom

Veselje zambijskih maturantov

Na občino je v teh dneh prišel na obisk naš rojak, misijonar Janez Mujdrica iz Bratoncev. Svoje poslanstvo opravlja v Afriki, natančneje v Zambiji. Srečanje z njim je vedno toplo, prijetno, polno pozitivne energije. Janez Mujdrica je človek s srcem in dušo, ki navdihuje in daje upanje. Zame je človek, ki je zelo plemenit, iskren in poln modrosti. Njegovo delo v Zambiji je zelo pomembno, saj vzgaja mlade in širi krščansko vero v krajih, kjer tega nekoč ni bilo. Zelo me je navdušil z besedami Nelsona Mandele, herojskega borca za svobodo, Nobelovega nagrajenca za mir leta 1993, ki pravi: »Če je oseba sama, je žival, če sta dve ali več, pa sta že človeka!« In temu je res tako. Strinjam se z zapisanim, saj se ljudje premalo zavedamo, kako pomembno je, da smo povezani, da smo skupaj na tem planetu, da nismo sami. Ob obisku je prinesel fotografije svojih študentov, ki nosijo v sebi čudovito sporočilo, da moramo biti veseli, radostni, srečni, navkljub vsem tegobam tega časa. Dejstvo je, da se premalo smejimo, da premalo okrog sebe širimo pozitivno energijo, premalo delimo radosti vsakdana. Še posebej belci smo zelo vase zaprti in premalo čuteč narod. Ko pogledaš tople in nasmejane obraze afriških otrok, žena in mladine, se zaveš, da lahko dosežeš čis-

to vse, samo če si močno želiš in če to zares hočeš. Njihovi izrazi na obrazih nam sročajo tisoč drobnih reči, najbolj pomembno pa je, da ljubijo življenje, da ljubijo svojo Afriko, da ljubijo svoje družine in svoje bližnje in ne le to, ljubijo vse ljudi, ne glede na spol, raso ali pripadnost. Afriški ljudje so ljudje, po katerih bi se morali zgledovati vsi, saj imajo toliko srčnosti, toliko ponosa in samozavesti, čeravno so bili skozi stoletja, tisočletja preganjani, zapostavljeni, zaslužnjeni, izkoriščani. Njihova življenja pričajo o tem, da je za srečo potrebno tako malo, da smo lahko zadovoljni tudi z majhnim, da ni potrebno tako zelo koprneti po materialnih dobrinah, da je lepota v luči vsakdana, v temi noči, v pišu vetra, v šumenju morja, v vseh tistih drobnih rečeh, ki se jih mnogokrat ne zavedamo oz. so nam nepomembna. Kako lepo je vedeti, da ti ljudje spoštujejo besede Svetega pisma, da ljubijo Jezusa in Božji nauk, da dosti bolj pogosto sklenejo roke k molitvi, da tudi glasno zapojejo svete pesmi. Ne glede na to, kaj počnejo, so radostni in polni upanja.

Z velikim veseljem sem poslušala Janezove tople besede, ko sva se pogovarjala o tem, kako je v Zambiji in moram priznati, da so se pred mojimi očmi odstirali trenutki in slike tam živečih

afriških otrok. Prinesel mi je tudi svojo knjigo z naslovom GROWING IN WISDOM – RASTI V MODROSTI, ki je sicer napisana v angleškem jeziku. Zagotovo jo bom prebirala vedno znova in znova, ker v sebi nosi toliko lepega in poučnega. Želim mu veliko poguma, moči, da bo še naprej tako smelo in srčno opravljal svoje poslanstvo. Že zdaj pa se veselim druženja z njim, ko spet pride v domače kraje.

Naj zaključim z še eno mislijo Nelsona Mandele, ki pravi: Bog ni samo v nekaterih od nas, je v vsakem izmed nas! Zazrimo se drug drugemu v oči in ko bomo našli božjo prisotnost, bomo veliko bolj srečni.

Lilijana Žižek

KJER JE SRCE DOMA

*Kot reka ste,
ki teče svoj tok.
Včasih hitra, mogočna,
včasih mirna, složna.*

*Ta reka smaragdna
je vaše življenje,
ki teče po strugi
vseh možnih poti.*

*Ta reka smaragdna
je vaša ljubezen,
ki vedno vse zvabi v svoje dlani.*

*Čeprav v življenju
je včasih hudo,
čez reko smaragdno
je vredno tega.*

Janez Maroša

Zlatomašniku vesel pozdrav

Naš rojak Horvat Anton iz Lipovec je 21.7.2013 obhajal v župnijski cerkvi v Beltincih svoj zlato mašni jubilej – 50 let duhovništva. Pred tem je 30.6.2013 enako slovesnost opravil tudi s svojimi župljani v Dokležovju, kjer je kar nekaj let župnik.

Gospod Tonek, kot ga Lipovčari radi kličemo, si je zaželel, da mu v Beltincih zapojemo Lipovčarke in Lipovčari. Nekateri med nami so bili namreč priča njegovi novi maši in so mu zapeli tudi takrat. Ob pripravah na zlato mašno slovesnost je bilo obujenih dosti lepih spominov na petje in druge trenutke ob takratni slovesnosti.

Lipovčari ter mnogi drugi smo s strahom pričakovali letošnjo slovesnost, saj je g. Tonek pred tem resno zbolel in je bilo vprašanje časa, če bo ozdravel do te slovesnosti. Ponovno pa je g. Tonek pokazal, da je trdna korenina in je zlato mašo obhajal na najbolj slovesen način na čast Bogu in prisotnim. Omenim, da je bil slavnostni pridigar gospod škof dr. Peter Štunf in da je slovesnost ter pozneje pogostitev odlično pripravil in vodil naš župnik g. Alojz Benkovič s sodelavci.

G. Tonek je duhovnik, salezijanec, ki je precejšnji del svojega duhovniškega

Iz slovesnosti 21.7.2013 s slavljenčevim bratom Gustijem

poslanstva opravljal v Srbiji oz. Vojvodini. Kar nekaj časa pa je župnik v Dokležovju. Lipovčari ga zelo cenimo in spoštujemo, enako kot še druge žive duhovnike iz Lipovec: njegovega brata gospoda Gustija, gospoda Tratnjek Stankoja, ki prav tako deluje v Vojvodini in gospoda Matijo Tratnjeka, ki je župnik pri sv. Tomažu.

Žal je že kar nekaj pomembnih duhovnikov iz Lipovec pokojnih in bo potrebno njihovo delo in vlogo osvetliti. Vsak med njimi je pustil svoj pečat, enako kot g. Tonek, na katerega smo Lipovčari ponosni in smo se radi odzvali njegovemu povabilu ob vsakoletnem slovesnem praznovanju na čast sv. Ja-

nezu Bosku, ustanovitelju salezijancev, v Dokležovju. Ta srečanja, in še mnoga druga srečanja, nam ostajajo v trajnem spominu, za kar se mu tudi najlepše zahvaljujemo in mu želimo obilo zdravja, da bo lahko še naprej deloval v dobro ljudi, katerim se je /in se še/ rad razdal.

Jožef Tivadar

Lipovski moški pevski zbor je zapel tudi zlatomašniku

Moleduješ me za pravljico za lahko noč. Pa ne tisto iz knjige. Sama naj si jo izmislim in ti jo povem. Fantič moj, zahtevno nalogo si mi dal, saj jaz v pripovedovanju res nisem doma.

Vendar sem včasih iznajdljiva, zato sem se tudi tokrat nečesa domislila... Veš, rahlo te bom prelisičila... Še vedel ne boš, da mi tudi ti nehote pomagaš pri nastajanju najine pravljice... Do večera torej imam čas za razmislek, za pripravo na nastop. Do takrat bom skušala zbrati vse utrinke najine zanimive dogodivščine, skušala se bom vživeti v tvoje doživljanje, prodreti v tvoj svet...

Tako sem se čez dan v mislih sprehodila skozi vse pravljice, ki sem jih kdajkoli slišala, obenem pa me je najedal dvom, ali bom zmogla v tebi vzbuditi zanimanje. Sploh vem, kaj te navdušuje?

Ničesar nisem nameravala kopirati, čeprav so nekatere pravljice in zgodbe za otroke tako očarljive, da mi je kar žal, da se česa podobnega ne znam domisliti še sama.

Torej me sedaj zavezuje dana obljuba svojemu sinku. To dolžnost bom opravila s prav posebnim veseljem in se tako ponovno vrnila v čas otroštva.

Pravljica mi ne pomeni nujno nečesa, kar bi bilo docela izmišljeno in v realnem svetu nemogoče. Svoje predstave in lepa doživetja radi idealiziramo in jih včasih predstavimo tako, kot bi radi, da bi se tudi dejansko odvijale... Ustvarimo si svoj svet, kamor se lahko zatečemo, ko nam je hudo.

Verjetno ga ni, ki ne bi verjel, da je Dobrota vselej najboljša zaveznica, saj je vedno tako ali drugače poplačana z zmago, obenem pa se vsak zaveda nesmisla Zla, ki je vselej kaznovano, pa naj bo po roki pravice ali od lastne vesti...

Takšna in podobna razmišljala so me obhajala tisti dan in me spremljala pri vsem, česar sem se lotila... Priznam, da sem komaj čakala, da se zvečeri, da bom končno lahko dala duška svoji domišljiji in se preselila v svet, kamor je sicer odraslim vstop strogo prepovedan.

Tako sem sedla k sinkovi postelji in mu začela pripovedovati naslednjo zgodbo:

O NENAVADNI PIŽAMI

Nekoč je živel pižama, ki je bila zelo nenavadna. Nепrestano se je spreminjala, tako v barvi kot v vzorcu. Zнала je prehiteti željo. Bila je tako rekoč edini primerek svoje vrste, druge njene tovarišice pa so ostale čisto običajne, dolgočasne pižame. Naša pižama bi popolnoma ustrezala cesarjevim nazorom o novih oblačilih, branil se je ne bi niti Vidko, ki nam bo kdaj drugič osvežil spomin, kdo mu je napravil srajčico.

To našo neobičajno pižamo je nekoč prinesel Miklavž zelo pridnemu fantku precej revnih, a dobrosrčnih staršev. Niti poštene omare za oblačila ni bilo v hiši, ampak je bilo iz najcenejšega, grobo obdelanega lesa stesano nekaj njej podobnega. Tudi blaga ni bilo pri hiši, da bi skrbna mati mogla sešiti za družinico vsaj najnujnejše. O tem, kaj so jedli, skoraj ne moremo govoriti, ker so bili obroki redki in borni...

Je pa bil zato Matjaž res deček kot se spodobi, marljiv in vesten, staršem v veselje, pa tudi najboljši v svojem razredu. K sreči je imel razumevaljoče sošolce, ki se mu niso posmehovali zaradi revščine. Bolelo pa ga je, ker je moral nositi najbolj nemogoča oblačila, drugi pa so bili vedno lepo urejeni in so imeli vsega v izobilju. Tukaj sem premolknila in pogledala svojega malčka, če mi sledi. Vprašala sem ga, ali bi želel nadaljevati najino zgodbo in dal mi je nekaj zanimivih iztočnic:

Ker je bila družina revna, je sklenil, da bi se pižama lahko spremenila v katero koli oblačilo, tako da ne bi bilo potrebno Matjažu nikoli več biti v zadregi glede tega, kaj obleči, staršem pa oblačil ne bo potrebno kupovati, ker bodo imeli vse doma.

Če bi hotel kdo pižamo razrezati, bi se samo pomnožila – iz krpic bi nastale nove pižame oz. oblačila za vse priložnosti, po potrebi pač.

Kadar bi pižama zaslutila nevarnost, bi lahko postala nevidna.

Kadar je imel Matjaž to pižamo na sebi, ga je vedno ponesla v miren spanec in prijazne sanje.

Tudi Matjažu se je pižama skrila, če je bil kdaj poreden.

Pižama je bila izredno občutljiva in je zaznavala namene, misli. V njeni bližini si pozabil vse, kar si hotel hudega izreči ali storiti.

Kadar je Matjaž namerno nagajal, je pižama dobivala črne madeže, odvisno od stopnje »žlehtnobe«. A to se je zgodilo zelo zelo redko. Običajno je čez dan dobila kakšno manjšo, komaj opazno črno pegico, saj je bil naš deček lepo vzgojen in se je temu primerno tudi obnašal. Vendar pa so otroci njegovih let radi tudi poredni. Pravijo, da je to vidno znamenje, da so zdravi.

Ta pižama je znala tudi svetovati in razlagati, posebno pri domačih nalogah in pri utrjevanju učne snovi.

Če je bilo Matjaža strah ali ni mogel zaspiti, mu je začela pripovedovati najlepše pravljice.

S sinkom sva slednjič le prišla do ugotovitve, da ne Matjaž ne pižama nista mogla eden brez drugega...

Nato sem se še nečesa spomnila in dodala še naslednje:

Matjaževi starši niso vedeli, da je ta pižama zares nekaj prav posebnega. Zanje ni bila nič drugega kot navaden, mogoče malo boljši kos blaga. Pižama je junaško prestajala ta ponižanja svojega dostojanstva, vse to samo zaradi Matjaža.

Odrasli pač ne razumejo, ne vidijo in ne slišijo, ker so zelo resni in vedno zelo zaposleni. Pižama je imela rada tudi starše, vendar pa je dobro vedela, da odrasli nimajo več srca otroka in da zase zatrjujejo, da pravljic več ne potrebujejo.

Danijela Premzl

Utrinki z petkovega večera - predstavniki Poljske v tretji vrsti

Člani Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu s predstavniki Občine, KS Lipa in Policije ob predaji namenu novega merilca hitrosti v Lipi

Štirje kolesarski mušketirji v družbi Dimekov pred štartom...

... in na sprejemu ob srečnem povratku

Staro stanje kolovoza ob Sloparci...

...in novo stanje kolovoza ob Sloparci

